

กติกาสันนิบาตชาติ

อัครภาคีทั้งหลาย

เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ และเพื่อให้ได้รับมาซึ่งสันติภาพ
และความมั่นคงระหว่างประเทศ

โดยการยอมรับพันธกรณีที่จะไม่หันเข้าใช้การสงคราม

โดยการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างชาติอันเปิดเผย, ซื่อสัตย์ และมีเกียรติ

โดยการยึดมั่นต่อความตกลงแห่งกฎหมายระหว่างประเทศเป็นข้อบังคับประพฤติกฎปฏิบัติอันแท้จริงระหว่างรัฐบาลทั้งหลาย และ

โดยการธำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม และเคารพอย่างจริงจังต่อบรรดาพันธกรณีตามสนธิสัญญาที่ปวงเพื่อการคบหากันและกันระหว่างชนชาติที่เป็นรัฐเอกราชทั้งหลาย

ยินยอมปฏิบัติตามกติกาสันนิบาตชาตินี้

มาตรา 1

1. สมาชิกดั้งเดิมของสันนิบาตชาติ ได้แก่รัฐลงนามซึ่งมีรายชื่อในผนวกแห่งกติกานี้ และรัฐอื่น ๆ ที่ได้กล่าวนามไว้ในผนวกนั้น ซึ่งจะภาคยานุวัติต่อกติกานี้โดยปราศจากข้อสงวน การภาคยานุวัตินั้นจะมีผลใช้บังคับได้โดยเอกสารแสดงเจตจำนงซึ่งมอบให้แก่เลขาธิการภายในสองเดือน นับจากกติกานี้ได้ใช้บังคับแล้ว เจตจำนงเช่นนั้นจะส่งไปยังสมาชิกอื่นทั้งปวงของสันนิบาต

2. รัฐที่ปกครองตนเองโดยสมบูรณ์ รัฐในภพหรืออาณานิคมอื่นใดที่มีได้มีชื่ออยู่ในผนวกนั้น อาจจะเป็นสมาชิกของสันนิบาตได้ ถ้าได้รับคะแนนเสียงให้เข้าเป็นภาคีถึง 2 ใน 3 ของสมัชชา โดยมีเงื่อนไขว่ารัฐนั้นจะให้ประกันถึงความตั้งใจสุจริตที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศของตน และจักยอมรับบรรดาข้อบังคับทั้งปวงที่เกี่ยวกับกำลังทหาร ทางบก ทางเรือ และทางอากาศกับบรรดาอาวุธยุทธภัณฑ์ ซึ่งสันนิบาตจะกำหนดกฎเกณฑ์ขึ้น

3. สมาชิกใด ๆ ของสันนิบาตนี้ อาจถอนตัวออกจากสันนิบาตได้ ภายหลังจากได้แจ้งเจตนาที่จะออกนั้นเป็นเวลาสองปีแล้ว โดยมีเงื่อนไขว่า สมาชิกผู้นั้นจักต้องได้ปฏิบัติพันธกรณีระหว่างประเทศ และพันธกรณีทั้งปวงที่ตนมีอยู่ตามกติกานี้โดยครบถ้วนแล้วขณะที่ได้ออกไป

มาตรา 2

การปฏิบัติของสันนิบาตภายใต้กติกานี้จะสำเร็จเป็นผลโดยทางสมาชิก และ
ของคณะมนตรีพร้อมด้วยสำนักเลขาธิการถาวร

มาตรา 3

1. ให้สมาชิกประกอบด้วยผู้แทนของสมาชิกสันนิบาต
2. ให้สมาชิกประชุมกันในระยะเวลาที่กำหนดไว้และเป็นครั้งคราวตามแต่โอกาส
จำเป็น ณ ที่ตั้งของสมาชิก หรือที่อื่นใดที่ได้ตกลงไว้
3. ในที่ประชุมสมาชิกอาจจัดการกับเรื่องใด ๆ ที่อยู่ภายในขอบเขตการปฏิบัติ
ของสันนิบาตหรือเรื่องใด ๆ ที่กระทบกระเทือนต่อสันติภาพของโลก
4. ในการประชุมของสมาชิก สมาชิกทุกรายของสันนิบาตจะมีคะแนนเสียง
หนึ่งคะแนน และจะมีผู้แทนได้ไม่เกินสามคน

มาตรา 4

1. ให้คณะมนตรีที่ประกอบด้วยผู้แทนของมหาพันธมิตรและมหาอำนาจสมทบ
รวมทั้งผู้แทนของสมาชิกสันนิบาตอื่น ๆ อีก 4 ราย สมาชิก 4 รายของสันนิบาตนี้ให้คัด
เลือกโดยสมาชิกเป็นคราว ๆ ตามที่สมาชิกเห็นสมควร ให้ผู้แทนของประเทศเบลเยียม
บราซิล, กรีซ และสเปน เป็นมนตรีของคณะมนตรีจนกว่าสมาชิกจะคัดเลือกและแต่งตั้ง
ผู้แทนของสมาชิกสันนิบาต 4 รายแรกแล้ว
2. โดยความเห็นชอบของสมาชิกส่วนมากของสมาชิก, คณะมนตรีอาจตั้งเพิ่ม
เต็มสมาชิกสันนิบาตได้ ซึ่งผู้แทนของสันนิบาตนั้นจะต้องเป็นมนตรีของคณะมนตรีเสนอ
โดยความเห็นชอบอย่างเดียวกัน คณะมนตรีอาจเพิ่มจำนวนสมาชิกแห่งสันนิบาตที่คัดเลือก
โดยสมาชิกเข้าเป็นผู้แทนในคณะมนตรีก็ได้
- (2.) ทวิ สมาชิกโดยคะแนนเสียงข้างมาก 2 ใน 3 จักได้ตรากฎข้อบังคับ
เกี่ยวกับการเลือกตั้งมนตรีไม่ถาวรของคณะมนตรี และโดยเฉพาะระเบียบทั้งหลายที่เกี่ยว
กับระยะเวลาการอยู่ของคณะมนตรี และคุณสมบัติของการรับเลือกตั้งซ้ำ
3. คณะมนตรีจักประชุมเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นและอย่างน้อยที่สุดปีละ
ครั้ง ณ ที่ตั้งของสันนิบาตหรือในที่อื่นใดที่ได้ตกลงไว้
4. คณะมนตรีอาจพิจารณาในที่ประชุมเรื่องใด ๆ ภายในขอบเขตการปฏิบัติของ
สันนิบาตหรือเรื่องใด ๆ ที่กระทบกระเทือนต่อสันติภาพของโลก

5. สมาชิกใด ๆ ของสันนิบาตซึ่งมิได้มีผู้แทนในคณะมนตรี จักได้รับเชิญให้ส่งผู้แทนคนหนึ่งเข้ามานั่งฟังในฐานะเสมือนเป็นมนตรีในการประชุมใด ๆ ของคณะมนตรี ในระหว่างที่มีการพิจารณาเรื่องทั้งหลายที่กระทบกระเทือนต่อส่วนได้เสียของสมาชิกสันนิบาตรายนั้น

6. ในการประชุมทั้งหลายของคณะมนตรี สมาชิกทุกรายของสันนิบาตที่มีผู้แทนในคณะมนตรีจักมีคะแนนเสียงหนึ่งคะแนนและไม่อาจจะมิได้มีผู้แทนมากกว่าหนึ่งรายได้.

มาตรา 5

1. คำวินิจฉัยในที่ประชุมใด ๆ ของสมัชชา หรือคณะมนตรีจักต้องได้รับความเห็นชอบจากบรรดาสมาชิกสันนิบาตทั้งปวงที่เข้าประชุม

2. บรรดาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการของสมัชชาหรือของคณะมนตรีรวมทั้งการแต่งตั้งกรรมการเพื่อสอบสวนเรื่องเฉพาะใด ๆ จักต้องตราขึ้นโดยสมัชชาหรือโดยคณะมนตรีและอาจจะวินิจฉัยโดยเสียงข้างมากของสมาชิกทั้งหลายของสันนิบาตที่เข้าประชุม

3. การประชุมครั้งแรกของสมัชชา และการประชุมครั้งแรกของคณะมนตรีให้เรียกประชุมโดยประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา.

มาตรา 6

1. สำนักเลขาธิการถาวร ให้ตั้งอยู่ ณ ที่ตั้งของสันนิบาต สำนักเลขาธิการ ประกอบด้วยเลขาธิการคนหนึ่ง และเลขานุการและเจ้าหน้าที่เช่นที่จำเป็นหลายคนได้

2. เลขาธิการคนแรกจะเป็นบุคคลที่กล่าวนามไว้ในแผนกนั้น หลังจากนั้นไปให้คณะมนตรีแต่งตั้งเลขาธิการ โดยความเห็นชอบของเสียงส่วนมากของสมัชชา

3. เลขานุการและเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการให้แต่งตั้งโดยเลขาธิการ โดยความเห็นชอบของคณะมนตรี

4. ให้เลขาธิการทำหน้าที่ในฐานะนั้นในที่ประชุมทั้งหลายของสมัชชาและของคณะมนตรีด้วย

5. ให้สมาชิกสันนิบาตออกค่าใช้จ่ายของสันนิบาตตามส่วนสัมพันธ์ซึ่งได้วินิจฉัยโดยสมัชชาแล้ว.

มาตรา 7

1. ที่ตั้งของสันนิบาตให้ตั้งขึ้น ณ กรุงเจนีวา
2. คณะมนตรีอาจวินิจฉัยให้กำหนดที่ตั้งของสันนิบาตชาติที่อื่นใดขณะใดก็ได้
3. บรรดาคำแห่งทั้งปวงภายใน หรือเกี่ยวกับสันนิบาต รวมทั้งตำแหน่งเลขธิการ นั้นให้เปิดโอกาสโดยเท่าเทียมกันแก่บรรดาบุรุษและสตรีทั้งหลาย
4. ผู้แทนของสมาชิกของสันนิบาตและเจ้าหน้าที่ทั้งหลายของสันนิบาต เมื่อปฏิบัติหน้าที่ของสันนิบาตจักได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกันทางการทูต
5. อาคารและทรัพย์สินอื่น ๆ ที่สันนิบาต หรือเจ้าหน้าที่ของสันนิบาตหรือผู้แทนทั้งหลายที่เข้าประชุมของสันนิบาตได้ครอบครองอยู่นั้น จักถูกละเมิดมิได้

มาตรา 8

1. สมาชิกสันนิบาตย่อมตระหนักว่า การธำรงสันติภาพจำเป็นต้องมีการลดอาวุธแห่งชาติลงให้ถึงจำนวนน้อยที่สุด ตามความจำเป็นแห่งความปลอดภัยของชาติ และจำเป็นต้องให้มีการบังคับ โดยการปฏิบัติการร่วมกันตามพันธกรณีระหว่างประเทศ
2. โดยการคำนึงถึงฐานะทางภูมิศาสตร์ และเหตุแวดล้อมของแต่ละรัฐ ให้คณะมนตรีวางกำหนดแผนการลดอาวุธเช่นว่านี้ เพื่อการพิจารณาและการปฏิบัติของรัฐบาลทั้งหลายเหล่านั้น
3. แผนเช่นว่านี้จักได้รับการพิจารณาและแก้ไขใหม่ได้ออย่างน้อยทุก ๆ 10 ปี
4. ภายหลังที่แผนเหล่านี้จะได้รับการเลือกใช้โดยรัฐบาลทั้งหลายแล้ว จัดจำกัดของอาวุธที่ได้กำหนดไว้ในแผนการเหล่านี้จักต้องไม่เกินไปกว่านั้นอีกได้โดยปราศจากความเห็นชอบของคณะมนตรี
5. สมาชิกของสันนิบาตเห็นพ้องกันว่า การประดิษฐ์ยุทธภัณฑ์และยุทธโศปกรณ์ การสงครามโดยเป็นของเอกชนนั้นเป็นการขัดกับความปลอดภัยอย่างรุนแรง คณะมนตรีจักได้ให้คำปรึกษาว่าผลร้ายของการประดิษฐ์สิ่งเช่นว่านั้นจะมีวิธีป้องกันอย่างไร โดยจะได้คำนึงถึงความจำเป็นทั้งหลายของสมาชิกสันนิบาตที่ไม่สามารถจะประดิษฐ์ยุทธโศปกรณ์ การสงครามที่จำเป็นเพื่อการป้องกันของสมาชิกเช่นว่านั้น
6. สมาชิกแห่งสันนิบาตยอมรับที่จะแลกเปลี่ยนข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา และบริบูรณ์อันเกี่ยวกับอัตราของอาวุธ แผนการทางทหารบก ทหารเรือ และทหารอากาศ และลักษณะของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องแก่ความมุ่งหมายเพื่อการสงครามเช่นว่านั้น

มาตรา 9

ให้ตั้งกรมการถาวรขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อให้คำปรึกษาแก่คณะมนตรีในการบริหารงานตามบทบัญญัติในมาตรา 1 และมาตรา 8 และปัญหาทางการทหารบก, ทหารเรือ และทหารอากาศ โดยทั่วไป

มาตรา 10

สมาชิกของสันนิบาตยอมรับที่จะเคารพและรักษาไว้เพื่อการต่อต้านการรุกรานจากภายนอก เพื่อบูรณภาพแห่งดินแดนและเอกราชทางการเมืองที่มีอยู่ของบรรดาสมาชิกสันนิบาตทั้งปวง ถ้ามีการรุกรานเช่นว่านี้หรือถ้ามีการคุกคามหรืออันตรายจากการรุกรานเช่นว่าแล้วคณะมนตรีจะได้ให้คำปรึกษาถึงวิถีทางซึ่งจะยังให้พันธกรณีได้ประสบผล

มาตรา 11

1. การสงครามใด ๆ หรือการคุกคามแห่งสงครามไม่ว่าจะกระทบโดยทันทีต่อสมาชิกของสันนิบาตหรือไม่ก็ตาม ในต่อไปนี้ขอประกาศว่า เป็นเรื่องที่สำคัญต่อสมาชิกทั้งหลาย และสันนิบาตจะได้ประชุมการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งคิดว่าเป็นการเหมาะสมและเป็นผลจริงจิ่ง เพื่อคุ้มครองสันติภาพของนานาชาติ ถ้าหากมีกรณีฉุกเฉินเช่นว่านี้เกิดขึ้น เลขานุการจักได้เรียกประชุมคณะมนตรีโดยคำร้องขอของสมาชิกรายใดรายหนึ่งของสันนิบาตโดยทันที

2. และให้ถือเป็นสิทธิฐานมิตรด้วยว่า สมาชิกทุกรายของสันนิบาตมีสิทธิที่จะนำซึ่งเหตุแวดล้อมใด ๆ ที่กระทบกระเทือนต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือต่อความเข้าใจอันดีระหว่างนานาชาติที่เกี่ยวข้องมาเสนอต่อสมัชชา หรือคณะมนตรีเพื่อให้ทราบได้

มาตรา 12

1. สมาชิกของสันนิบาตตกลงกันว่า ถ้าหากจะเกิดกรณีพิพาทระหว่างสมาชิกอันใดจะนำไปสู่การตัดสัมพันธ์ภาพแล้ว สมาชิกเหล่านั้นจักได้ยื่นเรื่องนั้นต่ออนุญาโตตุลาการ หรือต่อองค์การระงับข้อพิพาทโดยทางศาล หรือต่อองค์การสอบสวนของคณะมนตรี และสมาชิกเหล่านั้น ตกลงไม่ว่ากรณีใด ๆ จะไม่ใช่สงครามจนกว่าจะถึงสามเดือนหลังจากมีคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ หรือคำวินิจฉัยของศาล หรือมีรายงานของคณะมนตรีแล้ว

2. ในกรณีใด ๆ ตามมาตรานี้ คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ หรือคำวินิจฉัยของศาลจะต้องกระทำภายในระยะเวลาพอสมควร และรายงานของคณะมนตรีจะต้องทำภายในหกเดือนหลังจากได้มีการยื่นข้อพิพาทนั้นไว้แล้ว

มาตรา 13

1. สมาชิกของสันนิบาตตกลงกันว่า เมื่อใดก็ตาม ถ้าเกิดข้อพิพาทระหว่างสมาชิกด้วยกัน ซึ่งสมาชิกเหล่านั้นรับรองว่าเหมาะแก่การยื่นต่ออนุญาโตตุลาการ หรือต่อการตกลงทางศาล และเป็นเรื่องซึ่งไม่อาจตกลงกันทางการทูตอย่างเป็นที่พอใจได้แล้ว สมาชิกเหล่านั้นจะต้องยื่นเรื่องสำคัญทั้งหมดนั้นต่ออนุญาโตตุลาการ หรือต่อการตกลงทางศาล

2. ข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความในสนธิสัญญาเกี่ยวกับปัญหากฎหมายระหว่างประเทศใด ๆ เกี่ยวกับความมีอยู่ของข้อเท็จจริงใด ๆ ซึ่งถ้าได้หลักฐานมั่นคงแล้วจะทำให้เกิดการฝ่าฝืนพันธกรณีระหว่างประเทศอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเกี่ยวกับขนาดและลักษณะของคำปฏิกรรมที่จะต้องชดใช้ให้แก่การฝ่าฝืนเช่นนั้น ให้ถือว่าเป็นเรื่องโดยทั่วไปเหมาะแก่การที่จะยื่นเรื่องราวนี้อ่อนุญาโตตุลาการ หรือต่อการตกลงทางศาล

3. สำหรับการพิจารณาข้อพิพาทใด ๆ เช่นว่านี้ ศาลที่ได้รับเรื่องนี้ไว้จะต้องเป็นศาลยุติธรรมประจำระหว่างประเทศ ซึ่งได้ตั้งขึ้นตามมาตรา 14 หรือเป็นศาลใด ๆ ที่คู่พิพาทตกลงกันหรือได้กำหนดไว้ในอนุสัญญาใด ๆ ที่มีอยู่ระหว่างคู่พิพาทนั้น ๆ

4. สมาชิกแห่งสันนิบาตตกลงว่า จะปฏิบัติกรใด ๆ โดยสุจริตใจตามคำชี้ขาดหรือวินิจฉัยใด ๆ ซึ่งจะได้มีขึ้นและตกลงว่าจะไม่ใช่สงครามต่อสมาชิกสันนิบาตรายใด ซึ่งปฏิบัติตามคำชี้ขาด หรือคำวินิจฉัยเช่นว่านั้นในกรณีที่มีการละเลยไม่ปฏิบัติตามคำชี้ขาดหรือคำวินิจฉัยใด ๆ เช่นว่านั้น คณะมนตรีจักได้เสนอขึ้นการดำเนินการใด ๆ ที่จะยังให้เกิดผลตามคำชี้ขาดหรือคำวินิจฉัยนั้นต่อไป

มาตรา 14

ให้คณะมนตรีวางแผนเพื่อตั้งศาลประจำยุติธรรมระหว่างประเทศขึ้นศาลหนึ่งแล้วยื่นต่อสมาชิกแห่งสันนิบาตเพื่อการเลือก ศาลนี้มีอำนาจพิจารณา และวินิจฉัยข้อพิพาทใด ๆ ที่มีลักษณะระหว่างประเทศ ซึ่งคู่กรณีของข้อพิพาทนั้นได้เสนอต่อตน ศาลนี้อาจให้ความเห็นแนะนำต่อข้อพิพาทใด ๆ หรือปัญหาใด ๆ ที่เสนอมายังศาลโดยคณะมนตรีหรือโดยสมัชชาก็ได้

มาตรา 15

1. ถ้ามีข้อพิพาทใด ๆ เกิดขึ้นระหว่างสมาชิกของสันนิบาตอันเกือบจะนำไปสู่ความแตกแยก ซึ่งข้อพิพาทนั้นมีได้ยื่นต่ออนุญาโตตุลาการ หรือต่อศาลกลางทางศาลมาก่อนตามความในมาตรา 10 สมาชิกแห่งสันนิบาตตกลงกันว่าจะต้องยื่นเรื่องนั้นต่อคณะกรรมการ คู่กรณีรายใดรายหนึ่งที่เกี่ยวข้องในกรณีพิพาทอาจจะยื่นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องต่อเลขานุการ ซึ่งเลขานุการจะได้เตรียมการที่จำเป็นทั้งหลายสำหรับการสอบสวนและการพิจารณาเรื่องพิพาทนั้นโดยสมบูรณ์

2. เพื่อความมุ่งหมายนี้ คู่กรณีทั้งหลายที่เกี่ยวข้องในกรณีพิพาทจะต้องนำส่งแถลงการณ์กรณีนั้นฉบับหนึ่งต่อเลขานุการโดยเร็วที่สุดที่จะเร็วได้ พร้อมทั้งข้อเท็จจริงและเอกสารทั้งหลายที่เกี่ยวข้องด้วย และคณะกรรมการอาจสั่งการพิมพ์เอกสารเหล่านั้นโดยทันทีก็ได้

3. คณะมนตรีจักพากเพียรดำเนินการระงับข้อพิพาทให้เป็นผลสำเร็จ และถ้าความพากเพียรนั้นเป็นผลสำเร็จก็จะได้นำคำแถลงการณ์ประกาศแจ้งข้อเท็จจริงและคำอธิบายที่เกี่ยวกับข้อพิพาทนั้น และเงื่อนไขแห่งความตกลงของข้อพิพาทนั้น ตามที่คณะกรรมการจะพิจารณาเห็นสมควร

4. ถ้าข้อพิพาทไม่อาจตกลงเช่นนั้นได้ คณะมนตรีจะโดยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์หรือส่วนมากก็ตาม จักได้ทำและพิมพ์รายงานฉบับหนึ่งบรรจุคำแถลงการณ์แห่งข้อเท็จจริงของข้อพิพาทนั้น และนำคำเสนอแนะซึ่งพิจารณาเห็นว่าเป็นการยุติธรรมและสมควรที่เกี่ยวข้องกับคู่กรณีพิพาทรายนั้น ๆ

5. สมาชิกแห่งสันนิบาตรายใดรายหนึ่งที่มีผู้แทนอยู่ อาจโฆษณาแถลงการณ์แห่งข้อเท็จจริงของข้อพิพาทนั้นและแถลงข้อยุติของตนเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ

6. ถ้ารายงานของคณะกรรมการได้รับความเห็นพ้องเป็นเอกฉันท์จากมนตรีของคณะกรรมการ นอกจากผู้แทนของรายหนึ่งหรือมากกว่าของคู่กรณีในข้อพิพาทนั้น สมาชิกแห่งสันนิบาตตกลงว่าตนจักไม่ทำสงครามกับคู่กรณีฝ่ายใดของกรณีพิพาทที่จะปฏิบัติตามข้อเสนอแนะจากรายงานของคณะกรรมการนั้นแล้ว

7. ถ้าคณะกรรมการมิสามารถจะยื่นรายงานซึ่งมนตรีของคณะกรรมการเห็นพ้องเป็นเอกฉันท์ นอกจากผู้แทนของคู่กรณีรายหนึ่งหรือมากกว่าแล้ว สมาชิกแห่งสันนิบาตยอมสงวนสิทธิ์แก่ตนไว้ในอันที่จะปฏิบัติการใด ๆ เช่นที่ตนพิจารณาเห็นจำเป็นเพื่อธำรงไว้ซึ่งสิทธิและความยุติธรรม

8. ถ้าข้อพิพาทระหว่างคู่กรณีนั้นฝ่ายหนึ่งอ้างและคณะมนตรีก็เห็นว่าเกิดจากเรื่องหนึ่งซึ่งตามกฎหมายระหว่างประเทศเป็นอำนาจภายในโดยเฉพาะของคู่กรณีรายนั้นแล้ว ให้คณะมนตรีรายงานและจัดตั้งไม่ทำคำเสนอแนะถึงการตกลงกรณีพิพาทนั้น

9. ในกรณีใดกรณีหนึ่งในมาตรานี้ คณะมนตรีอาจเสนอข้อพิพาทนั้นต่อสมัชชาข้อพิพาทนั้นจะต้องเสนอโดยคำร้องขอของคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งของกรณีพิพาทโดยมีเงื่อนไขว่า คำร้องขอเช่นนั้นจะต้องทำภายใน 14 วัน หลังจากได้มีการยื่นข้อพิพาทนั้นต่อคณะมนตรีแล้ว

10. ในกรณีใด ๆ ที่เสนอต่อคณะมนตรี บรรดาบทบัญญัติที่ขังปวงในมาตรานี้และมาตรา 12 ที่ว่าด้วยการดำเนินการและอำนาจของคณะมนตรีนั้นให้นำมาใช้แก่การดำเนินและอำนาจของสมัชชา โดยมีเงื่อนไขว่ารายงานที่ทำงานโดยสมัชชานั้นจะมีผลบังคับเช่นเดียวกับรายงานของคณะมนตรีที่เห็นชอบโดยบรรดามนตรีของคณะมนตรีทั้งปวง นอกจากผู้แทนของคู่กรณีรายหนึ่งหรือมากกว่าในกรณีพิพาทนั้น ถ้ารายงาน (ที่สมัชชาทำงาน) นั้น เห็นชอบโดยสมาชิกแห่งสันนิบาตที่มีผู้แทนอยู่ในคณะมนตรี และโดยคะแนนเสียงส่วนมากของสมาชิกอื่น ๆ แห่งสันนิบาต ยกเว้นทุกกรณีที่ผู้แทนของคู่กรณีแห่งข้อพิพาทนั้น

มาตรา 16

1. หากสมาชิกแห่งสันนิบาตรายใดทำสงครามโดยไม่เคารพต่อกติกาตามมาตรา 12, 13 หรือ 15 จะต้องถือว่าสมาชิกรายนั้นได้กระทำอาชญากรรมแห่งสงครามต่อสมาชิกอื่นทั้งปวงแห่งสันนิบาต ซึ่งโดยเหตุนี้สมาชิกอื่นทั้งปวงจะได้ดำเนินการโดยทันทีในอันที่จะปราบปรามการทำสงครามนั้นด้วยการตัดความสัมพันธ์ทางการค้าหรือการเงินทั้งปวงห้ามการติดต่อทั้งปวงระหว่างชนชาติของสมาชิกอื่น ๆ กับชนชาติของรัฐที่ฝ่าฝืนกติกา นั้น ป้องกันการติดต่อทางการเงิน การพาณิชย์หรือการติดต่อส่วนบุคคลระหว่างชนชาติของรัฐที่ฝ่าฝืนกติกากับชนชาติของรัฐอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกแห่งสันนิบาตหรือไม่ได้เป็นสมาชิกก็ตาม

2. ในกรณีเช่นนั้น ให้คณะมนตรีมีหน้าที่เสนอแนะต่อรัฐบาลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องว่ากำลังทหารทางบก, ทางเรือ หรือทางอากาศมีประสิทธิผลอย่างไร ที่สมาชิกแห่งสันนิบาตต่างจะพึงมอบให้แก่กองทัพ เพื่อที่จะใช้คุ้มครองกติกาแห่งสันนิบาต

3. นอกจากนั้น สมาชิกแห่งสันนิบาตยังคงตกลงอีกด้วยว่า สมาชิกจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันในมาตรการทางการเงิน และเศรษฐกิจ ซึ่งได้ดำเนินการตามมาตรานี้ขึ้น เพื่อที่จะลดความเสียหายและความไม่สะดวกอันเกิดจากมาตรการข้างต้นนั้น และเพื่อที่สมาชิกทั้งหลายจะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการต่อต้านกับมาตรการพิเศษใด ๆ ที่รัฐผู้ฝ่าฝืนกติการ่มต่อสมาชิกรายใด และเพื่อที่สมาชิกทั้งหลายจะได้ดำเนินการที่จำเป็นทั้งหลายในอันที่จะอำนวยให้กองทัพของสมาชิกแห่งสันนิบาตรายใด ซึ่งกำลังให้ความร่วมมือกันคุ้มครองกติกาแห่งสันนิบาตนี้ได้ผ่านดินแดนของตนไป

4. สมาชิกรายใดแห่งสันนิบาตที่ได้ฝ่าฝืนกติกาแห่งสันนิบาตข้อใด อาจถูกประกาศให้พ้นจากการเป็นสมาชิกแห่งสันนิบาตได้ ทั้งนี้โดยคะแนนเสียงของคณะมนตรีซึ่งเห็นพ้องด้วยโดยผู้แทนของบรรดาสมาชิกทั้งปวงแห่งสันนิบาตที่ได้มีผู้แทนเข้าร่วมในคณะมนตรีนั้น

มาตรา 17

1. ในกรณีที่มีข้อพิพาทระหว่างสมาชิกรายหนึ่งแห่งสันนิบาตกับรัฐหนึ่งใดที่มีได้เป็นสมาชิกแห่งสันนิบาต หรือระหว่างรัฐหลายรัฐที่มีได้เป็นสมาชิกแห่งสันนิบาตก็ตาม รัฐนั้นหรือหลายรัฐนั้นซึ่งมีได้เป็นสมาชิกแห่งสันนิบาตจักได้รับเชิญให้รับพันธกรณีของสมาชิกภายในสันนิบาตเพื่อความมุ่งหมายแห่งข้อพิพาทเช่นว่านั้น ตามเงื่อนไขซึ่งคณะมนตรีพิจารณาเห็นว่ายุติธรรม ถ้ามีการรับคำเชิญเช่นว่านั้น ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 12 ถึง 16 ซึ่งรวมอยู่ด้วยใช้บังคับพร้อมกับการแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งคณะมนตรีพิจารณาเห็นว่าเป็นการจำเป็น

2. ในขณะที่ได้ส่งคำเชิญไปแล้วนั้น คณะมนตรีจักได้ดำเนินการสอบสวนเหตุแวดล้อมทั้งหลายของข้อพิพาทนั้นโดยทันที และจักได้เสนอแนะการปฏิบัติการใดเช่นที่เห็นว่าดีที่สุด และได้ผลมากที่สุด ในเหตุแวดล้อมเหล่านั้น

3. ถ้ารัฐที่ถูกเชิญนั้นปฏิเสธไม่ยอมรับพันธกรณีแห่งสมาชิกภาพแห่งสันนิบาตเพื่อความมุ่งหมายข้อพิพาทเช่นว่านั้น และจะดำเนินการทำสงครามต่อสมาชิกรายใดแห่งสันนิบาตแล้ว ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 16 มาใช้บังคับต่อรัฐที่ได้ปฏิบัติการเช่นนั้น

4. ถ้ารัฐคู่พิพาทไม่ดำเนินการระงับข้อพิพาทตามที่สมาชิกสันนิบาตขอร้องแล้ว คณะรัฐมนตรีอาจจะใช้มาตรการเสนอแนะเพื่อป้องกันสงคราม และให้บังเกิดผลมิให้เกิดสงครามขึ้นได้

มาตรา 18

สนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศทุกฉบับที่ได้กระทำกันโดยสมาชิกแห่งสันนิบาตนั้น จากนี้ต่อไปจักต้องนำไปจดทะเบียนทันทีต่อสำนักเลขาธิการ และสำนักนี้จักต้องได้พิมพ์โฆษณาโดยเร็วที่สุดที่จะเร็วได้

มาตรา 19

สมัชชาอาจให้คำปรึกษาแก่สมาชิกแห่งสันนิบาตให้มีการพิจารณาสนธิสัญญาทั้งหลายที่ได้ทำขึ้นเสียใหม่ เพราะไม่อาจใช้บังคับได้และให้มีการพิจารณาถึงสภาวะระหว่างประเทศด้วย ซึ่งถ้าปล่อยให้ดำเนินต่อไปอาจจะเป็นภัยต่อสันติภาพของโลกก็ได้

มาตรา 20

1. สมาชิกแห่งสันนิบาตต่างตกลงกันให้ถือเอาคดีกันนี้เป็นการลบล้างบรรดาพันธกรณีหรือความตกลงทั้งปวงระหว่างกันและกันซึ่งเป็นการขัดแย้งกับข้อความในคดีกันนี้ และให้ยอมรับโดยเคร่งครัดว่าตั้งแต่บัดนี้ต่อไปสมาชิกทั้งหลายจักไม่ทำความตกลงใด ๆ ที่เป็นการขัดแย้งกับข้อความในคดีกันนี้อีก

2. ในกรณีที่สมาชิกแห่งสันนิบาตรายใดก่อนที่จะได้เป็นสมาชิกแห่งสันนิบาตนี้ มีข้อผูกพันที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีใด ๆ ที่เป็นการขัดแย้งกับข้อความในคดีกันนี้แล้ว ก็ให้เป็นหน้าที่ของสมาชิกรายนั้นที่จะดำเนินการเป็นการด่วนในอันที่จะทำให้ตนปลดเปลื้องจากพันธกรณีเช่นนั้นเสีย

มาตรา 21

ไม่มีข้อความใด ๆ ในคดีกันนี้ ที่จะถือว่าเป็นการกระทบต่อความสมบูรณ์ของความตกลงระหว่างประเทศทั้งหลาย เช่น สนธิสัญญาแห่งการอนุญาโตตุลาการ หรือความตกลงส่วนภูมิภาคที่มีลักษณะคล้ายกับอุดมคติของมอนโรเพื่อการประกันการดำรงสันติภาพ

มาตรา 22

1. สำหรับอาณานิคมและดินแดนทั้งหลายซึ่งเนื่องจากผลของสงครามครั้งที่แล้ว ได้หลุดพ้นจากการอยู่ใต้อธิปไตยของรัฐทั้งหลายซึ่งแต่ก่อนนี้ได้ปกครองอาณานิคม

และดินแดนเหล่านั้นมาและมีประชากรที่อาศัยอยู่ในดินนั้นยังไม่สามารถจะขึ้นหยัดด้วยตนเองต่อสถานการณ์อันตึงเครียดของโลกปัจจุบันนี้ได้ ควรจะใช้หลักการที่จะทำให้มีความผาสุกและพัฒนาการของประชากรเหล่านี้ ให้เกิดความศรัทธาอันศักดิ์สิทธิ์ต่อความเจริญ และควรให้ทราบว่า ความมั่นคงสำหรับการปฏิบัติแห่งศรัทธาอันควรจะตราไว้ในกติกานี้

2. วิธีที่ดีที่สุดที่จะทำให้หลักการนี้มีผลปฏิบัติได้ก็คือ มอบความไว้วางใจในการอภิบาลแห่งประชากร เช่นว่านั้นให้แก่ประชาชาติที่เจริญก้าวหน้าแล้ว ซึ่งโดยเหตุผลที่ประชาชาติเหล่านั้นมีทรัพยากร มีประสบการณ์หรือฐานะทางภูมิศาสตร์อาจสามารถจะปฏิบัติความรับผิดชอบนี้ได้ และเป็นประชาชาติซึ่งเต็มใจที่จะรับภาระนั้น และหลักที่จะให้มีการอภิบาลนี้ควรจะให้ประชาชาติเหล่านั้นเป็นผู้ใช้อำนาจปฏิบัติการเป็นผู้ให้อารักขาในนามของสันนิบาตด้วย

3. ลักษณะของดินแดนในอนาคต ต้องแตกต่างกันตามภาวะแห่งพัฒนาการของประชากร ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของดินแดนนั้น ๆ สภาพทางเศรษฐกิจ และเหตุแวดล้อมอื่น ๆ ทำนองเดียวกันนั้น

4. ประชาคมใด ซึ่งแต่ก่อนมาเคยเป็นจักรวรรดิของตุรกี ได้ก้าวหน้าถึงขั้นซึ่งความเจริญในความเป็นประชาชาติเอกราชของประชาคมเหล่านั้นควรได้รับการรับรองเป็นการชั่วคราวแล้ว ก็ให้อยู่ภายใต้การได้รับความแนะนำและความช่วยเหลือทางการปกครองโดยรัฐผู้ให้อารักขารายหนึ่งจนกว่าจะถึงเวลาซึ่งประชาชาติเหล่านั้นจะสามารถขึ้นหยัดโดยลำพังได้ ความปรารถนาทั้งหลายของประชาคมเหล่านี้ต้องเป็นข้อพิจารณาอันสำคัญยิ่งในการคัดเลือกรัฐที่จะให้อารักขา

5. ประชากรอื่น ๆ โดยเฉพาะประชากรแห่งแอฟริกากลางอยู่ในภาวะซึ่งรัฐให้อารักขาต้องรับผิดชอบต่อการปกครองของดินแดน ภายใต้เงื่อนไขต่าง ๆ ซึ่งจะประกันเสรีภาพแห่งความสำนึกและศาสนาซึ่งอยู่ภายใต้การธำรงรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมของประชาชนเท่านั้น การห้ามการหาประโยชน์ที่ผิดศีลธรรม เช่น การค้าทาส, การค้าอาวุธ และการค้าสุรา และการป้องกันการสร้างป้อมปราการแห่งฐานทัพ ทางบกและทางเรือ และการป้องกันการฝักการทหารแก่ชนพื้นเมือง เพื่อความมุ่งหมายที่นอกเหนือไปจากเพื่อการตำรวจและการป้องกันดินแดน และยังจะให้ประกันโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการค้าและการพาณิชย์ของสมาชิกอื่น ๆ แห่งสันนิบาตด้วย

6. มีดินแดนหลายแห่ง เช่น ในแอฟริกาตะวันตกเฉียงใต้ และดินแดนบางแห่ง

ของเกาะในมหาสมุทรแปซิฟิกทางใต้ ซึ่งโดยเหตุที่มีพลเมืองจำนวนน้อยกระจัดกระจาย หรือโดยเหตุที่เป็นเกาะขนาดเล็กหรือโดยเหตุที่ตั้งอยู่ไกลจากศูนย์กลางแห่งอารยธรรม หรือความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์กับดินแดนของรัฐที่ให้อารักขา และเหตุแวดล้อมอื่น ๆ ดินแดนเหล่านี้อาจอยู่ในความปกครองตามกฎหมายของอารักขาเป็นอย่างดีที่สุดในฐานะเป็นส่วนควบของตน การให้ความระมัดระวังดังได้กล่าวมาข้างต้นนั้นก็เพื่อประโยชน์ส่วนได้เสียของประชากรพื้นเพเดิม

7. ในทุกรกรณีของดินแดนในอาณัติ รัฐที่ให้อารักขาจะต้องส่งมอบรายงานประจำปีเกี่ยวกับดินแดนที่ตนต้องรับผิดชอบต่อคณะมนตรี

8. ถ้ามิได้มีความตกลงไว้ก่อนโดยสมาชิกแห่งสันนิบาต ความมากน้อยแห่งอำนาจการควบคุม หรือการปกครองที่จะดำเนินการโดยรัฐที่ให้อารักขานั้นจะต้องกำหนดนิยามโดยชัดแจ้งโดยคณะมนตรีในทุก ๆ กรณีไป

9. ให้ตั้งกรรมการถาวรขึ้นคณะหนึ่งเพื่อรับ และตรวจสอบรายงานประจำปีของรัฐที่ให้อารักขาและเพื่อให้คำปรึกษาแก่คณะมนตรีในบรรดาเรื่องทั้งปวงที่เกี่ยวกับปฏิบัติตามระบอบอาณัติเหล่านั้น

มาตรา 23

ภายใต้และตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ หรือที่จะตกลงกันตั้งแต่บัดนี้ไป สมาชิกแห่งสันนิบาต

(ก) จักพากเพียรที่จะให้ประกัน และธำรงไว้ซึ่งสภาวะของการทำงานใช้แรง โดยยุติธรรมและมีมนุษยธรรมของทั้งชาย หญิง และเด็ก ทั้งในประเทศของตนเหล่านั้นเอง และในประเทศทั้งปวง ซึ่งได้มีการขยายความสัมพันธ์ทางการค้าและการอุตสาหกรรมไปถึง และเพื่อความมุ่งหมายเช่นนั้น จักได้จัดตั้งและธำรงไว้ซึ่งองค์การระหว่างประเทศที่จำเป็นขึ้น

(ข) ยอมรับที่จะประกันผลปฏิบัติที่ยุติธรรมแก่ประชาชนพื้นเมืองแห่งดินแดนที่อยู่ในความควบคุมของตน

(ค) จักให้ความเชื่อมั่นแก่สันนิบาต ในเรื่องการกำกับดูแลทั่วไปต่อการปฏิบัติตามความตกลงทั้งหลายที่เกี่ยวกับการค้าหญิงและเด็ก และการค้าฝิ่น และยาเสพติดที่เป็นอันตรายอื่น ๆ

(ง) จักให้ความเชื่อมั่นแก่สันนิบาตในเรื่องการกำกับดูแลทั่วไปแห่งการค้าอาวรุช และกระสุนกับประเทศทั้งหลายที่จำเป็นต้องมีการควบคุมการค้าเช่นว่านี้ มีความจำเป็นเพื่อส่วนได้เสียร่วมกัน

(จ) จักให้มีทบบัญญัติเพื่อประกัน และชำระไว้ซึ่งเสรีภาพแห่งการคมนาคม และเสรีภาพแห่งการผ่านแดน และให้ผลปฏิบัติเสมอภาคเพื่อการพาณิชย์ของบรรดามวลสมาชิกทั้งปวงแห่งสันนิบาต เกี่ยวกับเรื่องนี้ความจำเป็นพิเศษแห่งภูมิภาคที่ถูกทำลายในระหว่างสงครามปี ค.ศ.1914-1918 จักได้ถูกหยิบยกขึ้นมาพิจารณา

(ฉ) จักพยายามดำเนินการขึ้นต่าง ๆ ในเรื่องทั้งปวงที่เป็นความสนใจระหว่างประเทศ เพื่อการป้องกันและควบคุมโรค

มาตรา 24

1. ให้บรรดาสถาบันระหว่างประเทศทั้งหลายที่ได้ตั้งขึ้นแล้วโดยสนธิสัญญาทั่วไปนั้นมาอยู่ในความอำนาจการของสันนิบาตทั้งหมด ถ้าภาคีแห่งสนธิสัญญาเหล่านั้นให้ความยินยอม ให้บรรดาสถาบันระหว่างประเทศและคณะกรรมการทั้งปวงเพื่อการบังคับ เรื่องทั้งหลายที่เป็นส่วนได้เสียระหว่างประเทศที่จะให้ตั้งขึ้น ต่อแต่นั้นไปนั้นให้อยู่ในความอำนาจการของสันนิบาตทั้งหมด

2. ให้สำนักงานเลขาธิการภายใต้ความยินยอมของคณะมนตรี และของภาคีแห่งสนธิสัญญา ถ้าจำเป็นดำเนินการรวบรวมและแจกจ่ายคำชี้แจงเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งมวล และให้อำนวยความช่วยเหลืออย่างอื่นใดเมื่อจำเป็นหรือต้องการด้วย อันเกี่ยวกับบรรดาเรื่องที่เป็นส่วนได้ส่วนเสียระหว่างประเทศทั้งมวลซึ่งเป็นกฎข้อบังคับของอนุสัญญาทั่ว ๆ ไป แต่อนุสัญญาเหล่านั้นมิได้อยู่ในความควบคุมของสำนักงานกรรมาธิการระหว่างประเทศ

3. คณะมนตรีอาจรวมค่าใช้จ่ายของสำนักงาน หรือคณะกรรมการใด ๆ ซึ่งอยู่ภายใต้ความอำนาจการของสันนิบาตเข้าเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายของสำนักเลขาธิการก็ได้

มาตรา 25

สมาชิกแห่งสันนิบาตตกลงที่จะส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งและการร่วมมือขององค์การกาชาดแห่งชาติที่ได้รับอำนาจโดยถูกต้องตามกฎหมายโดยสมัครใจ โดยมีความมุ่งหมายที่จะป้องกันโรคและการบรรเทาทุกข์ทั่วโลก

มาตรา 26

1. การแก้ไขกติกาที่จกมีผลบังคับได้ก็ต่อเมื่อได้รับสัตยาบันโดยสมาชิกแห่งสภานิติบาต ซึ่งมีผู้แทนประกอบเป็นคณะมนตรีและโดยคะแนนเสียงส่วนมากของสมาชิกแห่งสภานิติบาตซึ่งมีผู้แทนประกอบเป็นสมาชิก
2. การแก้ไขนี้จกไม่ผูกพันสมาชิกรายใดแห่งสภานิติบาตซึ่งได้แสดงความเห็นขัดแย้งต่อการแก้ไขนั้นไว้อย่างชัดเจน แต่ในกรณีเช่นว่านั้น สมาชิกรายนั้นจกต้องขาดจากความเป็นสมาชิกของสภานิติบาตไป

คำแปลกฎบัตร
เฮมาจากคำแปลของกรมองค์การระหว่างประเทศ
กระทรวงต่างประเทศ

กฎบัตรสหประชาชาติ

เราบรรดาประชาชนแห่งสหประชาชาติได้ตั้งเจตจำนง

ที่จะช่วยชนรุ่นหลังให้พ้นจากภัยพิบัติแห่งสงคราม ซึ่งได้นำความวิปโยคอย่างสุดจะพรรณนามาสู่มนุษยชาติในชั่วชีวิตของเราถึงสองครั้งแล้ว และที่จะยืนยันความเชื่อมั่นในสิทธิมนุษยชน อันเป็นหลักมูลในเกียรติศักดิ์และคุณค่าของมนุษยบุคคล ในสิทธิอันเท่าเทียมกันของบุรุษและสตรี และของประชาชาติใหญ่น้อย และที่จะสถาปนาภาวะการณ์อันจะธำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม และความเคารพต่อข้อผูกพันทั้งปวงอันเกิดมาจากสนธิสัญญา และที่มานอื่น ๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศและที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคม และมาตรฐานอันดียิ่งขึ้นแห่งชีวิตในอิสรภาพที่กว้างขวางยิ่งขึ้น

และเพื่อจุดหมายปลายทางเหล่านี้

ที่จะปฏิบัติการผ่อนสั้นผ่อนยาว และดำรงชีวิตอยู่ด้วยกันในสันติภาพเยี่ยงเพื่อนบ้านที่ดีและที่จะรวมกำลังของเราเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ และที่จะให้ความแน่นอนใจว่า จะไม่มีการใช้กำลังอาวุธ นอกจากเพื่อประโยชน์ร่วมกัน โดยการยอมรับหลักการและวิธีการที่จะตั้งขึ้น และที่จะใช้จักรกลระหว่างประเทศ สำหรับส่งเสริมความรุดหน้าในทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนทั้งปวง

จึงได้ลงมติที่จะผสมผสานความพยายามทั้งปวงของเรา

ในอันที่จะให้สำเร็จผลตามความมุ่งหมายเหล่านี้

โดยนัยนี้ รัฐบาลของเราโดยลำดับจึงได้ตกลงกันตามกฎบัตรสหประชาชาติฉบับปัจจุบันนี้ โดยทางผู้แทนที่มาร่วมชุมนุมในนครซานฟรานซิสโก ผู้ซึ่งได้แสดงหนังสือมอบอำนาจเต็มของตนอันได้ตรวจแล้วว่าเป็นไปตามแบบที่ดีและเหมาะสม และ ณ ที่นี้จึงสถาปนาองค์การระหว่างประเทศขึ้น โดยเรียกชื่อว่าสหประชาชาติ

หมวดที่ 1

ความมุ่งหมายและหลักการ

มาตรา 1

ความมุ่งหมายของสหประชาชาติมีดังนี้

1. เพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และมุ่งต่อจุดหมายปลายทางอันนี้ จะได้ดำเนินมาตรการร่วมกันอันมีผลจริงจัง เพื่อการป้องกันและการขจัดปัดเป่าการคุกคามต่อสันติภาพ และเพื่อปราบปรามการรุกรานหรือการล่วงละเมิดอื่น ๆ ต่อสันติภาพ ตลอดจนนำมาโดยสันติวิธีและสอดคล้องกับหลักการแห่งความยุติธรรมและกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งการปรับปรุงหรือระงับกรณีพิพาทหรือสถานการณ์ระหว่างประเทศ อันจะนำไปสู่การล่วงละเมิดสันติภาพได้

2. เพื่อพัฒนาสัมพันธไมตรีระหว่างประชาชาติทั้งปวง โดยยึดการเคารพต่อหลักการแห่งสิทธิที่เท่าเทียมกันและการกำหนดเจตจำนงของตนเองแห่งประชาชนทั้งปวงเป็นมูลฐาน และจะได้ดำเนินมาตรการอันเหมาะสมอย่างอื่น ๆ เพื่อเป็นกำลังแก่สันติภาพสากล

3. เพื่อทำการร่วมมือระหว่างประเทศ ในอันที่จะแก้ปัญหาระหว่างประเทศในทางเศรษฐกิจ การสังคม วัฒนธรรม และมนุษยธรรม และส่งเสริมและสนับสนุนการเคารพสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุก ๆ คน โดยปราศจากความแตกต่างในทางเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา และ

4. เพื่อเป็นศูนย์กลางสำหรับประสานการดำเนินการของประชาชาติทั้งปวง ในอันที่จะบรรลุจุดหมายปลายทางร่วมกันเหล่านี้ให้กลมกลืนกัน

มาตรา 2

เพื่ออนุวัติความมุ่งหมายดังกล่าวในมาตรา 1 องค์กรและสมาชิกขององค์การ จะดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักการดังต่อไปนี้

1. องค์กรย่อมยึดหลักการแห่งความเสมอภาคในอธิปไตยของสมาชิกทั้งปวงเป็นมูลฐาน

2. เพื่อทำความแน่ใจให้แก่สมาชิก ในสิทธิและผลประโยชน์อันพึงได้รับจากสมาชิกภาพ สมาชิกทั้งปวงจะต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันตามกฎหมายฉบับปัจจุบันนี้โดยสุจริตใจ

3. สมาชิกทั้งปวงจะต้องระงับกรณีพิพาทระหว่างประเทศของตนโดยสันติวิธี ในลักษณะการเช่นที่จะไม่เป็นอันตรายแก่สันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และความยุติธรรม

4. ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สมาชิกทั้งปวงจะต้องละเว้นการคุกคาม หรือการใช้กำลังต่อบุรณภาพแห่งอาณาเขต หรือเอกราชทางการเมืองของรัฐใด ๆ หรือ การกระทำในลักษณะการอื่นใด ที่ไม่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของสหประชาชาติ

5. สมาชิกทั้งปวงจักให้ความช่วยเหลือทุกประการแก่สหประชาชาติในการ กระทำใด ๆ ที่ได้ดำเนินไปตามกฎบัตรฉบับปัจจุบัน และจักละเว้นจากการให้ความช่วยเหลือ แก่รัฐใด ๆ ที่กำลังถูกสหประชาชาติดำเนินการป้องกันหรือบังคับอยู่

6. องค์การจักให้ความแน่นอนใจว่า รัฐที่มีใช้สมาชิกของสหประชาชาติจะพึง ต้องปฏิบัติตามหลักการเหล่านี้ เท่าที่จำเป็นแก่การธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคง ระหว่างประเทศ

7. ไม่มีข้อความใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน จะให้อำนาจแก่สหประชาชาติเข้า แทรกแซงในเรื่องซึ่งโดยสาระสำคัญแล้วตกอยู่ในเขตอำนาจภายในของรัฐ หรือจักเรียกร้องสมาชิกให้เสนอเรื่องเช่นว่า เพื่อจัดระเบียบตามกฎบัตรฉบับปัจจุบันนี้ แต่หลักการนี้จะ ไม่กระทบกระเทือนถึงเรื่องการใช้มาตรการบังคับตามความในหมวดที่ 7

หมวดที่ 2

สมาชิกภาพ

มาตรา 3

สมาชิกดั้งเดิมของสหประชาชาติ ได้แก่รัฐซึ่งได้ร่วมการประชุมสหประชาชาติ ว่าด้วยองค์การระหว่างประเทศที่ซานฟรานซิสโก หรือได้ลงนามไว้ก่อนในปฏิญญาโดย สหประชาชาติ ลงวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2495 (ค.ศ.1952) แล้วได้ลงนามในกฎบัตรฉบับ ปัจจุบัน และให้สัตยาบันตามความในมาตรา 110

มาตรา 4

1. สมาชิกภาพแห่งสหประชาชาติ เปิดให้แก่รัฐที่รักสันติภาพทั้งปวงซึ่งยอมรับ ข้อผูกพันที่มีอยู่ในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน และในความวินิจฉัยขององค์การ มีความสามารถ และเต็มใจที่จะปฏิบัติตามข้อผูกพันเหล่านี้

2. การรับรู้ใด ๆ เช่นว่านั้นเข้าเป็นสมาชิกแห่งสหประชาชาติจะเป็นผลก็แต่โดยมติของสมัชชาตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง

มาตรา 5

สมาชิกแห่งสหประชาชาติที่ได้ถูกคณะมนตรีความมั่นคงดำเนินการในทางป้องกันหรือบังคับ อาจถูกสมัชชาสั่งใช้สิทธิและเอกสิทธิ์แห่งสมาชิกภาพได้ โดยคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง คณะมนตรีความมั่นคงอาจกั้นการใช้สิทธิและเอกสิทธิ์เหล่านี้ให้ได้

มาตรา 6

สมาชิกแห่งสหประชาชาติ ซึ่งได้กระทำการฝ่าฝืนหลักการอันมีอยู่ในกฎบัตรฉบับปัจจุบันอยู่เป็นเนืองนิจ อาจถูกขับไล่ออกจากองค์การโดยสมัชชาตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง

หมวดที่ 3

องค์กร

มาตรา 7

1. องค์กรสำคัญของสหประชาชาติที่ได้สถาปนาขึ้นมี สมัชชา คณะมนตรีความมั่นคง คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม คณะมนตรีภาวะทรัสตี ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และสำนักเลขาธิการ
2. องค์กรย่อยเช่นที่เห็นจำเป็น อาจสถาปนาขึ้นได้ตามกฎบัตรฉบับปัจจุบัน

มาตรา 8

สหประชาชาติจักไม่วางข้อจำกัดในการรับบุรุษและสตรีเข้าร่วมในองค์กรสำคัญ และองค์กรย่อยไม่ว่าในฐานะใด ๆ และต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขแห่งความเสมอภาค

หมวดที่ 4

สมัชชา

องค์ประกอบ

มาตรา 9

1. สมัชชาประกอบด้วยสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ
2. สมาชิกแต่ละประเทศจะมีผู้แทนในสมัชชาได้ไม่มากกว่า 5 คน

หน้าที่และอำนาจ

มาตรา 10

สมัชชาอาจอภิปรายปัญหาใด ๆ หรือเรื่องใด ๆ ภายในกรอบแห่งกฎบัตรฉบับปัจจุบัน หรือที่เกี่ยวข้องไปถึงอำนาจและหน้าที่ขององค์กรใด ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎบัตรฉบับปัจจุบันนี้ได้ และอาจทำคำแนะนำไปยังสมาชิกแห่งสหประชาชาติหรือคณะมนตรีความมั่นคงหรือทั้งสองแห่งในปัญหาหรือเรื่องราวใด ๆ เช่นที่ว่ามันได้ เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 12

มาตรา 11

1. สมัชชาอาจพิจารณาหลักการทั่วไปแห่งความร่วมมือในการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งหลักการในเรื่องการลดอาวุธและข้อบังคับว่าด้วยกำลังอาวุธและอาจทำคำแนะนำเกี่ยวกับหลักการเช่นว่าไปยังสมาชิก หรือคณะมนตรีความมั่นคงหรือทั้งสองแห่งก็ได้

2. สมัชชาอาจอภิปรายปัญหาใด ๆ เกี่ยวกับการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ อันได้เสนอต่อสมัชชาโดยสมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติ หรือโดยคณะมนตรีความมั่นคง หรือโดยรัฐที่มีใช่สมาชิกของสหประชาชาติตามความในมาตรา 35 วรรค 2 และเว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 12 อาจทำคำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาใด ๆ เช่นว่ามันไปยังรัฐหนึ่งหรือหลายรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือคณะมนตรีความมั่นคง หรือทั้งสองแห่งก็ได้ สมัชชาจักส่งปัญหาใด ๆ เช่นว่าซึ่งจำเป็นต้องได้รับการดำเนินการไปยังคณะมนตรีความมั่นคงจะเป็นก่อนหรือหลังการอภิปรายก็ได้

3. สมาชิกอาจแจ้งให้คณะมนตรีความมั่นคงทราบสถานการณ์ ซึ่งน่าจะเป็นอันตรายต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศได้

4. อำนาจของสมาชิกตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ จักไม่จำกัดขอบเขตทั่วไปของมาตรา 10

มาตรา 12

1. ในขณะที่คณะมนตรีความมั่นคงกำลังปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกรณีพิพาท หรือสถานการณ์ใด ๆ อันได้รับมอบหมายตามกฎหมายฉบับปัจจุบันอยู่นั้น สมาชิกจะไม่ทำคำแนะนำใด ๆ เกี่ยวกับกรณีพิพาทหรือสถานการณ์นั้น นอกจากคณะมนตรีความมั่นคงจะขอร้อง

2. โดยความยินยอมของคณะมนตรีความมั่นคง เลขานุการจักต้องแจ้งให้สมาชิกทราบทุกสมัยประชุมถึงเรื่องราวใด ๆ เกี่ยวกับการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ซึ่งคณะมนตรีความมั่นคงกำลังดำเนินการอยู่ และโดยทำนองเดียวกัน จักต้องแจ้งสมาชิกหรือสมาชิกของสหประชาชาติ ในกรณีที่สมาชิกมิได้อยู่ในสมัยประชุม ให้ทราบในทันทีที่คณะมนตรีความมั่นคงหยุดดำเนินการกับเรื่องเช่นว่านั้น

มาตรา 13

1. ให้สมาชิกเริ่มการศึกษาและทำคำแนะนำเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะ

ก. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการเมือง และสนับสนุนพัฒนาการก้าวหน้าของกฎหมายระหว่างประเทศ และการจัดทำประมวลกฎหมายนี้

ข. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านเศรษฐกิจ การสังคม วัฒนธรรม การศึกษาและอนามัย และช่วยให้ประจักษ์ผลในสิทธิมนุษยชน และอิสรภาพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุกคนโดยปราศจากความแตกต่างในทางเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา

2. ความรับผิดชอบ หน้าที่ และอำนาจต่อไปของสมาชิก เกี่ยวกับเรื่องที่ระบุไว้ในวรรค 1 ข้อ ข. ข้างต้น ได้มีกำหนดไว้ในหมวดที่ 9 และ 10

มาตรา 14

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา 12 สมาชิกอาจแนะนำมาตรการเพื่อการปรับปรุงโดยสันติแห่งสถานการณ์ใด ๆ ซึ่งเห็นว่าจะเสื่อมเสียแก่สวัสดิการทั่วไป หรือสัมพันธ์ไมตรีระหว่างนานาชาติ รวมทั้งสถานการณ์ซึ่งเป็นผลมาจากการละเมิดบทบัญญัติแห่งกฎหมายฉบับปัจจุบัน อันได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการของสหประชาชาติไว้ ทั้งนี้โดยมิพึงต้องคำนึงถึงแหล่งกำเนิด

มาตรา 15

1. สมาชิกจ้กรับและพิจารณารายงานประจำปี และรายงานพิเศษจากคณะมนตรีความมั่นคง รายงานเหล่านี้จ้กรวมเรื่องราวของมาตรการทั้งหลายที่คณะมนตรีความมั่นคงได้วินิจฉัยหรือดำเนินการไปเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
2. จ้กรับและพิจารณารายงานจากองค์กรอื่น ๆ ของสหประชาชาติ

มาตรา 16

สมาชิกปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับระบบภาวะทรัสตีระหว่างประเทศ ที่ได้รับมอบหมายตามความในหมวด 12 และ 13 รวมทั้งการให้ความเห็นชอบแก่ความตกลงภาวะทรัสตีสำหรับดินแดนที่มีได้กำหนดไว้เป็นเขตยุทธศาสตร์

มาตรา 17

1. สมาชิกจ้กพิจารณาและให้ความเห็นชอบแก่งบประมาณขององค์การ
2. สมาชิกเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายขององค์การตามส่วนที่สมาชิกจะได้กำหนดแบ่งปันให้
3. สมาชิกจ้กพิจารณาและให้ความเห็นชอบแก่ข้อตกลงทางการเงิน และงบประมาณกับทบวงการชำนัญพิเศษดังกล่าวไว้ในมาตรา 58 และจ้กตรวจสอบงบประมาณฝ่ายธุรการของทบวงการชำนัญพิเศษดังกล่าว เพื่อที่จะทำคำแนะนำต่อทบวงการที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 18

1. สมาชิกแต่ละประเทศของสมาชิกมีคะแนนเสียง 1 คะแนน
2. คำวินิจฉัยของสมาชิกในปัญหาสำคัญ ๆ จ้กต้องกระทำโดยถือคะแนนเสียงข้างมาก 2 ใน 3 ของสมาชิกที่มาประชุมและออกเสียง ปัญหาเหล่านี้จ้กรวมคำแนะนำเกี่ยวกับการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ การเลือกตั้งสมาชิกไม่ประจำของคณะมนตรีความมั่นคง การเลือกตั้งสมาชิกของคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม การเลือกตั้งสมาชิกของคณะมนตรีทรัสตีตามมาตรา 86 วรรค 1 ข้อ ค. การรับสมาชิกใหม่ของสหประชาชาติ การงดใช้สิทธิและเอกสิทธิแห่งสมาชิกภาพ การขับไล่สมาชิก ปัญหาที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของระบบภาวะทรัสตี และปัญหางบประมาณ

3. คำวินิจฉัยปัญหาอื่น ๆ รวมทั้งการกำหนดประเภทแห่งปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยด้วยคะแนนเสียงข้างมาก 2 ใน 3 เพิ่มเติมนั้น จักกระทำโดยอาศัยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมและออกเสียง

มาตรา 19

สมาชิกของสหประชาชาติที่ค้างชำระค่าบำรุงแก่องค์การ ย่อมไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงในสมัชชา ถ้าหากจำนวนเงินค้างชำระเท่าหรือมากกว่าจำนวนเงินค่าบำรุงที่ถึงกำหนดชำระสำหรับ 2 ปีเต็มที่แล้วมา อย่างไรก็ตามสมัชชาอาจอนุญาตให้สมาชิกเช่นนั้นลงคะแนนเสียงก็ได้ ถ้าทำให้เป็นที่พอใจได้ว่า การไม่ชำระนั้นเนื่องมาจากภาวะอันอยู่นอกเหนืออำนาจควบคุมของสมาชิกนั้น

วิธีดำเนินการประชุม

มาตรา 20

สมัชชาจักประชุมกันในสมัยสามัญประจำปี และในสมัยพิเศษเช่นที่จำเป็นแก่โอกาสสมัยประชุมพิเศษจักเรียกโดยเลขาธิการตามคำร้องขอของคณะมนตรีความมั่นคงหรือของสมาชิกส่วนข้างมากแห่งสหประชาชาติ

มาตรา 21

สมัชชาจักรับเอาข้อบังคับระเบียบการประชุมของตนเอง ทั้งจักเลือกตั้งประธานสมัชชาสำหรับแต่ละสมัยประชุมด้วย

มาตรา 22

สมัชชาอาจสถาปนาองค์กรย่อยเช่นที่เห็นจำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตนก็ได้

หมวดที่ 5

คณะมนตรีความมั่นคง

องค์ประกอบ

มาตรา 23

1. คณะมนตรีความมั่นคง ประกอบด้วยสมาชิกแห่งสหประชาชาติ 15 ประเทศ

สาธารณรัฐจีน ฝรั่งเศส สหภาพแห่งสาธารณรัฐโซเวียตโซเชียนลิสต์ สหราชอาณาจักร
แห่งบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ และสหรัฐอเมริกา เป็นสมาชิกประจำของคณะมนตรี
ความมั่นคง สมาชิกอีกเลือกตั้งสมาชิกอื่นของสหประชาชาติอีก 10 ประเทศ เป็นสมาชิก
ไม่ประจำของคณะมนตรีความมั่นคง ทั้งนี้จักต้องคำนึงเป็นพิเศษในประการแรกถึงส่วน
อุดหนุนของสมาชิกแห่งสหประชาชาติ ในการที่จะธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคง
ระหว่างประเทศและวัตถุประสงค์อื่นขององค์การ กับทั้งการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์
อันเป็นธรรมอีกด้วย

2. สมาชิกไม่ประจำของคณะมนตรีความมั่นคงจักได้รับเลือกตั้ง มีกำหนดระยะเวลา
เวลา 2 ปี ในการเลือกตั้งครั้งแรกของสมาชิกไม่ประจำ จักมีประเทศที่ถูกเลือกให้อยู่ใน
ตำแหน่งมีกำหนด 1 ปี รวม 3 ประเทศ สมาชิกที่พ้นตำแหน่งไปแล้วไม่มีสิทธิเข้ารับ
เลือกตั้งซ้ำโดยทันที

3. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีความมั่นคง จักมีผู้แทนได้คนเดียว

หน้าที่และอำนาจ

มาตรา 24

1. เพื่อให้เป็นที่แน่นอนในการดำเนินการของสหประชาชาติอย่างทันที่ และ
เป็นผลจริงจัง สมาชิกของสหประชาชาติจึงมอบความรับผิดชอบโดยปฐมภูมิสำหรับการ
ธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศให้แก่คณะมนตรีความมั่นคง และ
ตกลงว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบนี้ คณะมนตรีความมั่นคงย่อมกระทำ
ในนามของสมาชิก

2. ในการปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ คณะมนตรีความมั่นคงจักทำให้เป็นไปตามความ
มุ่งหมายและหลักการของสหประชาชาติ อำนาจเฉพาะที่มอบให้คณะมนตรีความมั่นคง
สำหรับปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ได้กำหนดไว้แล้วในหมวดที่ 6, 7, 8 และ 12

3. คณะมนตรีความมั่นคงจักเสนอรายงานประจำปี และรายงานพิเศษในเมื่อ
จำเป็นต่อสมัชชาเพื่อให้พิจารณา

มาตรา 25

สมาชิกของสหประชาชาติตกลงที่จะยอมรับ และปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะ
มนตรีความมั่นคง ตามกฎบัตรฉบับปัจจุบัน

มาตรา 26

เพื่อที่จะส่งเสริมการสถาปนา และการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศโดยการนำเอาทรัพยากรทางมนุษยชน และทางเศรษฐกิจของโลกมาใช้เพื่อเป็นกำลังอาวุธให้น้อยที่สุด ให้คณะกรรมการความมั่นคงรับผิดชอบในการจัดรูปแบบผังที่จะเสนอต่อสมาชิกสหประชาชาติ สำหรับการสถาปนาระบบแห่งข้อบังคับว่าด้วยกำลังอาวุธ ทั้งนี้ด้วยความช่วยเหลือของคณะกรรมการเสนาธิการทหาร ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 47

การลงคะแนนเสียง

มาตรา 27

1. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะกรรมการความมั่นคง จะมีคะแนนเสียง 1 คะแนน
2. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการความมั่นคงในเรื่องวิธีดำเนินการ จักกระทำโดยคะแนนเสียงเห็นชอบของสมาชิก 9 ประเทศ
3. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการความมั่นคงในเรื่องอื่นทั้งหมด จักกระทำโดยคะแนนเสียงเห็นชอบของสมาชิก 9 ประเทศ ซึ่งรวมคะแนนเสียงเห็นชอบของบรรดาสมาชิกประจำอยู่ด้วย แต่ไว้ในคำวินิจฉัยตามหมวดที่ 6 และตามวรรค 3 ของมาตรา 52 ผู้เป็นฝ่ายในกรณีพิพาทจักต้องงดเว้นจากการลงคะแนนเสียง

วิธีดำเนินการประชุม

มาตรา 28

1. คณะมนตรีความมั่นคง จักก่อตั้งขึ้นในลักษณะที่สามารถจะปฏิบัติหน้าที่ได้โดยต่อเนื่องเรื่อยไป เพื่อความมุ่งหมายข้อนี้ จึงให้สมาชิกแห่งคณะกรรมการความมั่นคงมีผู้แทนประจำอยู่ตลอดเวลา ณ ที่ตั้งขององค์การ
2. คณะมนตรีความมั่นคงจะประชุมกันเป็นครั้งคราว ซึ่งเมื่อสถาปนาสมาชิกแต่ละประเทศ ก็อาจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลหรือผู้อื่นที่ได้กำหนดตัวเป็นพิเศษ เป็นผู้แทนของตนเข้าร่วมประชุมได้
3. คณะมนตรีความมั่นคงอาจประชุม ณ สถานที่อื่น นอกไปจากที่ตั้งแห่งองค์การ หากวินิจฉัยเห็นว่า จะทำความสะดวกแก่การงานให้ดีที่สุด

มาตรา 29

คณะกรรมการความมั่นคงอาจสถาปนาองค์กรย่อยเช่นที่เห็นจำเป็น สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตน

มาตรา 30

คณะกรรมการความมั่นคงจกัรับเอาข้อบังคับระเบียบการประชุมของตนเอง รวมทั้งวิธีเลือกตั้งประธาน

มาตรา 31

สมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติซึ่งมิได้เป็นสมาชิกของคณะกรรมการความมั่นคง อาจร่วมในการอภิปรายปัญหาใด ๆ ที่นำมาเล่าสู่คณะกรรมการความมั่นคงได้ โดยไม่มีคะแนนเสียงในเมื่อคณะกรรมการความมั่นคงพิจารณาเห็นว่า ผลประโยชน์ของสมาชิกล้นได้รับความกระทบกระเทือนเป็นพิเศษ

มาตรา 32

สมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติซึ่งมิใช่สมาชิกของคณะกรรมการความมั่นคงหรือรัฐใด ๆ ที่มีใช้สมาชิกของสหประชาชาติ หากตนเป็นฝ่ายในกรณีพิพาทซึ่งอยู่ในการพิจารณาของคณะกรรมการความมั่นคง จักพึงได้รับเชิญให้เข้าร่วมการอภิปรายเกี่ยวกับกรณีพิพาทนั้นด้วยโดยไม่มีคะแนนเสียง คณะกรรมการความมั่นคงจักกำหนดเงื่อนไขเช่นที่เห็นเป็นการยุติธรรมสำหรับการเข้าร่วมของรัฐที่มีใช้สมาชิกของสหประชาชาติ

หมวดที่ 6

การระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี

มาตรา 33

1. ผู้เป็นฝ่ายในกรณีพิพาทใด ๆ ซึ่งหากดำเนินอยู่ต่อไปน่าจะเป็นอันตรายแก่การดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ ก่อนอื่นจักต้องแสวงหาการแก้ไขโดยการเจรจา การไต่สวน การไกล่เกลี่ย การประนีประนอม อนุญาโตตุลาการ การระงับโดยทางศาล การหันเข้าอาศัยทบวงการตัวแทน หรือการตกลงส่วนภูมิภาค หรือสันติวิธีประการอื่นใดที่คู่กรณีจะพึงเลือก

2. เมื่อเห็นว่าจำเป็น คณะกรรมการความมั่นคงจักเรียกร้องให้คู่พิพาทระงับกรณีพิพาทของตนโดยวิธีเช่นว่านั้น

มาตรา 34

คณะกรรมการความมั่นคงอาจสืบสวนกรณีพิพาทใด ๆ ในสถานการณ์ใด ๆ ซึ่งอาจนำไปสู่การกระทบกันระหว่างประเทศ หรือก่อให้เกิดกรณีพิพาท เพื่อกำหนดลงไปว่าการดำเนินอยู่ต่อไปของกรณีพิพาทหรือสถานการณ์นั้น ๆ น่าจะเป็นอันตรายแก่การดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

มาตรา 35

1. สมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติอาจนำกรณีพิพาทใด ๆ หรือสถานการณ์ใด ๆ ตามลักษณะที่กล่าวถึงในมาตรา 34 มาเสนอคณะกรรมการความมั่นคงหรือสมัชชาได้
2. รัฐที่มีได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ อาจนำกรณีพิพาทใด ๆ ซึ่งตนเป็นฝ่ายแห่งกรณีพิพาทมาเสนอคณะกรรมการความมั่นคงหรือสมัชชาได้ ถ้ารัฐนั้นยอมรับล่วงหน้าซึ่งข้อผูกพันแห่งการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี ตามที่บัญญัติไว้ในกฎบัตรฉบับปัจจุบันเป็นความมุ่งหมายในการระงับกรณีพิพาท
3. การดำเนินการพิจารณาของสมัชชาในเรื่องที่เสนอขึ้นตามมาตรานี้ ต้องอยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติในมาตรา 11 และ 12

มาตรา 36

1. คณะมนตรีความมั่นคงอาจแนะนำวิธีดำเนินการหรือวิธีการปรับปรุงแก้ไขที่เหมาะสมได้ ไม่ว่าในระยะใด ๆ แห่งการพิพาทอันมีลักษณะตามที่กล่าวถึงในมาตรา 33 หรือแห่งสถานการณ์อันมีลักษณะทำนองเดียวกันนั้น
2. คณะมนตรีความมั่นคงชอบที่จะพิจารณาถึงวิธีดำเนินใด ๆ เพื่อการระงับข้อพิพาทซึ่งคู่พิพาทได้รับปฏิบัติแล้ว
3. ในการทำคำแนะนำในมาตรานี้ คณะมนตรีความมั่นคงชอบที่จะพิจารณาด้วยว่ากรณีพิพาทในทางกฎหมายนั้น ตามหลักทั่วไปควรให้คู่พิพาทเสนอต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศตามบทบัญญัติแห่งธรรมนูญของศาลนั้น

มาตรา 37

1. หากผู้เป็นฝ่ายแห่งกรณีพิพาทอันมีลักษณะตามที่กล่าวถึงในมาตรา 33 ไม่สามารถระงับกรณีพิพาทโดยวิธีใดระบุไว้ในมาตรานั้นแล้ว ก็ให้ส่งเรื่องนั้นไปเสนอคณะกรรมการความมั่นคง

2. ถ้าคณะกรรมการความมั่นคงเห็นว่า โดยพฤติการณ์คงดำเนินต่อไปแห่งกรณีพิพาทน่าจะเป็นอันตรายต่อการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศแล้ว ก็ให้วินิจฉัยว่าจะดำเนินการตามมาตรา 36 หรือจะแนะนำข้อตกลงระงับกรณีพิพาทเช่นที่จะพิจารณาเห็นเหมาะสม

มาตรา 38

คณะกรรมการความมั่นคงอาจทำคำแนะนำแก่คู่พิพาท เพื่อทำความตกลงระงับกรณีพิพาทโดยสันติวิธี หากผู้เป็นฝ่ายตั้งปวงในกรณีพิพาทร้องขอเช่นนั้น ทั้งนี้โดยมิให้กระทบกระเทือนต่อบทบัญญัติแห่งมาตรา 33 ถึง 37

หมวดที่ 7

การดำเนินการเกี่ยวกับการคุกคามต่อสันติภาพ การละเมิดสันติภาพ และ การกระทำการรุกราน

มาตรา 39

คณะกรรมการความมั่นคงจักกำหนดว่าการคุกคามต่อสันติภาพ การละเมิดสันติภาพ หรือการกระทำการรุกรานได้มีขึ้นหรือไม่ และจักทำคำแนะนำหรือวินิจฉัยว่าจะใช้มาตรการอันใดตามมาตรา 41 และ มาตรา 42 เพื่อดำรงไว้หรือสถาปนากลับคืนมาซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

มาตรา 40

เพื่อป้องกันมิให้สถานการณ์ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น คณะมนตรีความมั่นคงอาจเรียกร้องให้คู่กรณีเกี่ยวข้อง อนุวัติตามมาตรการชั่วคราวเช่นที่เห็นจำเป็น หรือพึงปรารถนา ก่อนที่จะทำคำแนะนำ หรือวินิจฉัยมาตรการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 39 มาตรการชั่วคราวเช่นว่านี้จักไม่ทำให้กระทบกระเทือนต่อสิทธิ อำนาจเรียกร้องหรือฐานะของคู่กรณีที่เกี่ยวข้อง คณะมนตรีความมั่นคงจักต้องคำนึงถึงการไม่อนุวัติตามมาตรการชั่วคราว เช่นว่านั้น

มาตรา 41

คณะมนตรีความมั่นคง อาจวินิจฉัยว่าจะต้องใช้มาตรการอันใดอันไม่มีการใช้กำลังอาวุธเพื่อยังผลให้เกิดแก่คำวินิจฉัยของคณะมนตรี และอาจเรียกร้องให้สมาชิกแห่งสหประชาชาติใช้มาตรการเช่นว่านั้น มาตรการเหล่านี้อาจรวมถึงการตัดความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการคมนาคมทางรถไฟ ทางทะเล ทางอากาศ ทางไปรษณีย์ ทางโทรเลข ทางวิทยุ และวิถีทางคมนาคมอย่างอื่น โดยสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วน และการตัดความสัมพันธ์ทางการทูต

มาตรา 42

หากคณะมนตรีความมั่นคงพิจารณาเห็นว่า มาตรการที่บัญญัติไว้ในมาตรา 41 น่าจะไม่เพียงพอ หรือได้พิสูจน์แล้วว่าไม่เพียงพอ คณะมนตรีก็อาจดำเนินการใช้กำลังทางอากาศ ทางทะเลหรือทางพื้นดิน เช่นที่เห็นจำเป็น เพื่อการรุกรานไว้หรือสถาปนากลับคืนมาซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ การดำเนินการเช่นว่านี้อาจรวมถึงการแสดงแสนยานุภาพ การปิดล้อม และการปฏิบัติอย่างอื่น โดยกำลังทางอากาศ ทางทะเลหรือทางพื้นดิน ของบรรดาสมาชิกสหประชาชาติ

มาตรา 43

1. เพื่อได้มีส่วนร่วมในการรุกรานไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ สมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติรับที่จะจัดสรรกำลังอาวุธ ความช่วยเหลือ และความสะดวก รวมทั้งสิทธิในการผ่านดินแดนตามที่จำเป็นเพื่อรุกรานไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ให้แก่คณะมนตรีความมั่นคงเมื่อคณะมนตรีเรียกร้อง และเป็นไปตามความตกลงพิเศษฉบับเดียวหรือหลายฉบับ

2. ความตกลงฉบับเดียวหรือหลายฉบับเช่นว่านั้น จักกำหนดจำนวนและประเภทของกำลังขั้นแห่งความพร้อม และตำบลที่ตั้งโดยทั่วไปของกำลัง และลักษณะของความสะดวกและความช่วยเหลือที่จัดหาไว้ให้

3. ให้ดำเนินการเจรจาความตกลงฉบับเดียวหรือหลายฉบับนั้น โดยความริเริ่มของคณะมนตรีความมั่นคงโดยเร็วที่สุดเท่าที่ทำได้ ความตกลงเหล่านี้จักได้ลงนามกันระหว่างคณะมนตรีความมั่นคงและสมาชิก หรือระหว่างคณะมนตรีความมั่นคงและกลุ่มสมาชิก และจักต้องได้รับสัตยาบันโดยรัฐที่ลงนามตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญของรัฐเหล่านั้น

มาตรา 44

เมื่อคณะมนตรีความมั่นคงได้วินิจฉัยที่จะใช้กำลังแล้ว ก่อนที่จะเรียกร้องให้สมาชิกซึ่งมิได้มีผู้แทนอยู่ในคณะมนตรีความมั่นคงจัดส่งกำลังทหารเพื่อปฏิบัติเป็นไปตามข้อผูกพันที่ได้รับไว้ตามมาตรา 43 คณะมนตรีจะต้องเชิญสมาชิกลูกนั้นให้เข้าร่วมในการวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงเกี่ยวกับการใช้หน่วยแห่งกำลังทหารของสมาชิกลูกนั้น หากสมาชิกลูกนั้นประสงค์เช่นนั้น

มาตรา 45

เพื่อที่จะทำให้สหประชาชาติสามารถดำเนินการทางทหารได้โดยด่วน สมาชิกจักต้องจัดสรรหน่วยกำลังทางอากาศแห่งชาติไว้ให้พร้อมโดยทันที สำหรับการดำเนินการบังคับระหว่างประเทศรวมกัน กำลังและชิ้นแห่งการเตรียมพร้อมของหน่วยกำลังเหล่านี้ และแผนการสำหรับการดำเนินการโดยรวมกัน จักได้กำหนดโดยคณะมนตรีความมั่นคงด้วยความช่วยเหลือของคณะกรรมการเศรษฐกิจทหาร ทั้งนี้ภายในขอบจำกัดที่วางไว้ในความตกลงพิเศษฉบับเดียวหรือหลายฉบับที่อ้างถึงในมาตรา 43

มาตรา 46

แผนการสำหรับการใช้กำลังทหาร จักได้จัดทำโดยคณะมนตรีความมั่นคง ด้วยความช่วยเหลือของคณะกรรมการเศรษฐกิจทหาร

มาตรา 47

1. ให้จัดสถาปนากomite กรรมการเศรษฐกิจทหารขึ้น เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือคณะมนตรีความมั่นคง ในปัญหาที่เกี่ยวเนื่องกับความต้องการทางทหารของคณะมนตรีความมั่นคง สำหรับการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ในการใช้และการบังคับบัญชากำลังทหารที่มอบให้คณะมนตรี ในกำหนดกฎเกณฑ์ว่าด้วยอาวุธยุทธภัณฑ์ และในการลดอาวุธอันจะพึงเป็นไปได้
2. คณะกรรมการเศรษฐกิจทหารจักประกอบด้วยสมาชิกสภาของสมาชิกลูกนั้นหรือผู้แทนของบุคคลเหล่านี้ คณะกรรมการจักต้องเชิญสมาชิกลูกสหประชาชาติที่มิได้มีผู้แทนประจำอยู่ในคณะกรรมการเข้าร่วมกับคณะกรรมการด้วย เมื่อใดที่การปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบของคณะกรรมการให้ประสิทธิผล เรียกร้องให้สมาชิกลูกนั้นเข้าร่วมในงานของคณะกรรมการ

3. คณะกรรมการเสนาธิการทหารจักต้องรับผิดชอบ ภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงสำหรับการอำนวยความสะดวกทางยุทธศาสตร์ เกี่ยวกับการใช้กำลังทหารซึ่งได้มอบไว้ให้กับคณะมนตรีความมั่นคง ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับบัญชากำลังทหารเช่นว่านั้น จักได้พิจารณาดำเนินการในภายหลัง

4. คณะกรรมการเสนาธิการทหาร อาจสถาปนาคณะอนุกรรมการส่วนภูมิภาค ขึ้นได้ ทั้งนี้โดยได้รับอำนาจจากคณะมนตรีความมั่นคง และหลังจากได้ปรึกษาหารือกับทบวงการส่วนภูมิภาคที่เหมาะสมแล้ว

มาตรา 48

1. การดำเนินการที่พึงประสงค์เพื่อปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงในการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ จักได้กระทำโดยสมาชิกสหประชาชาติทั้งปวงหรือแต่บางประเทศ ตามแต่คณะมนตรีความมั่นคงจะพึงกำหนด

2. คำวินิจฉัยเช่นว่านั้นจักต้องปฏิบัติโดยสมาชิกสหประชาชาติโดยตรง และโดยผ่านการดำเนินการของสมาชิกเหล่านั้นในทบวงการระหว่างประเทศที่เหมาะสม ซึ่งตนเป็นสมาชิกอยู่

มาตรา 49

สมาชิกสหประชาชาติจักร่วมกันอำนวยความสะดวกซึ่งกันและกันในการปฏิบัติมาตรการที่คณะมนตรีความมั่นคงได้วินิจฉัยไว้แล้ว

มาตรา 50

หากคณะมนตรีความมั่นคงได้ดำเนินมาตรการป้องกัน หรือบังคับต่อรัฐใด รัฐอื่นไม่ว่าจะเป็นสมาชิกแห่งสหประชาชาติหรือไม่ ซึ่งต้องเผชิญกับปัญหาพิเศษทางเศรษฐกิจเนื่องมาแต่การปฏิบัติมาตรการเหล่านั้น ย่อมมีสิทธิที่จะหารือกับคณะมนตรีความมั่นคงเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานั้น

มาตรา 51

ไม่มีข้อความใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน อันจักรอนสิทธิประจำตัวในการป้องกันตนเองโดยลำพัง หรือโดยร่วมกัน หากการโจมตีโดยกำลังอาวุธบังเกิดแก่สมาชิกของสหประชาชาติจนกว่าคณะมนตรีความมั่นคงจะได้ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อชำระไว้

ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ มาตรการที่สมาชิกได้ดำเนินไปในการใช้สิทธิป้องกันตนเองนี้ จักต้องรายงานให้คณะมนตรีความมั่นคงทราบโดยทันที และจักไม่กระทบกระเทือนอำนาจ และความรับผิดชอบของคณะมนตรีความมั่นคงภายใต้กฎบัตรฉบับปัจจุบันแต่ทางหนึ่งทางใด ในอันที่จักดำเนินการเช่นที่เห็นจำเป็นเพื่อชำระไว้หรือสถาปนา กลับคืนมาซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศในขณะใด

หมวดที่ 8

ข้อตกลงส่วนภูมิภาค

มาตรา 52

1. ไม่มีข้อความใดในกฎบัตรฉบับอื่นที่กีดกันการมีข้อตกลงส่วนภูมิภาค หรือ ทบวงการตัวแทนสำหรับจัดการเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการชำระไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศเช่นที่เห็นเหมาะสม สำหรับการดำเนินการส่วนภูมิภาคขึ้น หากข้อตกลงหรือทบวงการตัวแทนเช่นว่าและกิจกรรมนั้น ๆ สอดคล้องกับความมุ่งหมาย และหลักการของสหประชาชาติ

2. สมาชิกของสหประชาชาติที่เข้าร่วมในข้อตกลงเช่นว่านั้น หรือประกอบขึ้นเป็นทบวงการตัวแทนเช่นว่านั้น จักต้องกระทำความพยายามทุกประการที่จะจัดระงับข้อพิพาทแห่งท้องถิ่นโดยสันติวิธี ด้วยอาศัยข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคเช่นว่านั้น ก่อนที่จะเสนอเรื่องไปยังคณะมนตรีความมั่นคง

3. คณะมนตรีความมั่นคงจักสนับสนุนพัฒนาการแห่งการระงับข้อพิพาทแห่งท้องถิ่นโดยสันติวิธี ด้วยอาศัยข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคเช่นว่านั้น ไม่ว่าจะเป็นการริเริ่มของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือโดยเสนอเรื่องมาจากคณะมนตรีความมั่นคงก็ดี

4. มาตรานี้ไม่ทำให้เสื่อมเสียโดยประการใด ๆ ต่อการนำมาตรา 34 และ 35 มาใช้

มาตรา 53

1. เมื่อใดเห็นเหมาะสมคณะมนตรีความมั่นคงจักใช้ประโยชน์ในข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือทบวงการตัวแทนเช่นว่านั้นเพื่อการดำเนินการบังคับภายใต้อำนาจของตน แต่จะมีการดำเนินการบังคับตามข้อตกลงส่วนภูมิภาค หรือโดยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาค

โดยปราศจากการใช้อำนาจของคณะมนตรีความมั่นคงไม่ได้ เว้นแต่มาตรการที่กระทำต่อรัฐศัตรู ดังที่นิยามไว้ในวรรค 2 แห่งมาตรานี้ ซึ่งได้บัญญัติไว้โดยอนุวัติตามมาตรา 107 หรือในข้อตกลงส่วนภูมิภาค ซึ่งต่อต้านการรื้อฟื้นนโยบายรุกรานเช่นว่านั้น จนกว่าจะถึงเวลาที่องค์การอาจเข้ารับผิดชอบเพื่อป้องกันการรุกรานต่อไปโดยรัฐศัตรู เช่นว่าตามคำร้องขอของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

2. คำว่ารัฐศัตรูที่ใช้ในวรรค 1 แห่งมาตรานี้นิยมนำมาใช้แก่รัฐใด ๆ ซึ่งในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้เคยเป็นศัตรูต่อรัฐที่ลงนามในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน

มาตรา 54

คณะมนตรีความมั่นคงจักต้องได้รับแจ้งโดยครบถ้วนตลอดเวลาถึงกิจกรรมที่ได้กระทำไป หรืออยู่ในความดำริตามข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือโดยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคเพื่อการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

หมวดที่ ๑

ความร่วมมือระหว่างประเทศ ทางเศรษฐกิจ และการสังคม

มาตรา 55

ด้วยทัศนคติที่จะสถาปนาภาวะการณ์แห่งสวัสดิภาพและสวัสดิภาพ ซึ่งจำเป็นสำหรับความสัมพันธ์โดยปกติ และโดยฉันที่มีตรระหว่งนานาชาติ ด้วยยึดความเคารพต่อหลักการแห่งสิทธิอันเท่าเทียมกัน และการกำหนดเจตจำนงของตนเอง ของประชาชนเป็นมูลฐานสหประชาชาติจักส่งเสริม

ก. มาตรฐานการครองชีพที่สูงขึ้น การมีงานทำโดยทั่วถึงและภาวะการณ์แห่งความก้าวหน้า และพัฒนาการทางเศรษฐกิจและการสังคม

ข. การแก้ไขปัญหาระหว่างประเทศในทางเศรษฐกิจ การสังคม อนามัย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และการร่วมมือระหว่างประเทศทางวัฒนธรรมและการศึกษา และ

ค. การเคารพโดยสากล และการปฏิบัติตามสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุกคน โดยปราศจากความแตกต่างในทางเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา

มาตรา 56

สมาชิกทั้งปวงให้คำมั่นว่า จะดำเนินการร่วมกัน และจะแยกกันในการร่วมมือกับองค์การเพื่อให้บรรลุผลแห่งความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในมาตรา 55

มาตรา 57

1. ทบวงการชำนัญพิเศษต่าง ๆ ที่ได้สถาปนาขึ้นโดยความตกลงระหว่างรัฐบาล และมีความรับผิดชอบระหว่างประเทศอย่างกว้างขวาง ในด้านเศรษฐกิจ การสังคม วัฒนธรรม การศึกษา อนามัย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังได้นิยามไว้ในเอกสารการก่อตั้ง ของตน จักต้องนำเข้าสู่ความสัมพันธ์กับสหประชาชาติตามบทบัญญัติในมาตรา 63

2. ทบวงการตัวแทนเช่นว่านี้ ด้วยเหตุที่ได้นำเข้าสู่ความสัมพันธ์กับสหประชาชาติต่อไปก็จะเรียกว่า ทบวงการชำนัญพิเศษ

มาตรา 58

องค์การจักทำคำแนะนำสำหรับการประสานนโยบาย และกิจกรรมของทบวง การชำนัญพิเศษ

มาตรา 59

เมื่อเห็นเหมาะสม องค์การจักริเริ่มการเจรจาระหว่างรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อการก่อตั้งทบวงการชำนัญพิเศษใหม่ใด ๆ อันพึงประสงค์เพื่อการยังผลสำเร็จในความมุ่งหมาย ที่กำหนดไว้ในมาตรา 55

มาตรา 60

ความรับผิดชอบสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การตามที่กำหนดไว้ในหมวด นี้ จักมอบให้แก่สมาชิกและภายใต้อำนาจของสมาชิก แก่คณะมนตรีเศรษฐกิจและการ สังคม ซึ่งจักมีอำนาจเพื่อการนี้ตามที่กำหนดไว้ในหมวดที่ 10

หมวดที่ 10

คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม

องค์ประกอบ

มาตรา 61

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม จักประกอบด้วยสมาชิกของสหประชาชาติ 54 ประเทศ ซึ่งเลือกตั้งขึ้นมาโดยสมาชิก

2. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในวรรค 3 แต่ละปีสมาชิกแห่งคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม 18 ประเทศจักได้เลือกตั้งเป็นกำหนดเวลา 3 ปี สมาชิกที่พ้นตำแหน่งไปแล้วมีสิทธิเข้ารับเลือกตั้งอีกทันที

3. หลังจากการเพิ่มจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมจาก 27 ประเทศ เป็น 54 ประเทศ รวมทั้งสมาชิกที่ได้รับเลือกแทนสมาชิก 9 ประเทศ ซึ่งเวลาดำรงตำแหน่งจะสิ้นสุดลงไปปลายปีนั้น จักได้เลือกสมาชิกเพิ่มขึ้นเป็น 27 ประเทศ สมาชิกที่ได้รับเลือกเพิ่มขึ้น 27 ประเทศนี้ เวลาดำรงตำแหน่งของ 9 ประเทศที่รับเลือกจะสิ้นสุดลงในปลายปีแรก และอีก 9 ประเทศจะสิ้นสุดลงในปลายปีที่ 2 ตามข้อตกลงที่สมัชชาได้ทำไว้

4. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม จักมีผู้แทนได้ 1 คน

หน้าที่และอำนาจ

มาตรา 62

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมอาจทำ หรือริเริ่มการศึกษาและรายงานเกี่ยวกับเรื่องระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจ การสังคม วัฒนธรรม การศึกษา อานามัย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และทำคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องเช่นว่านั้นเสนอต่อสมัชชา ต่อสมาชิกของสหประชาชาติและต่อทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้อง

2. คณะมนตรีอาจทำคำแนะนำเพื่อความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมการเคารพ และการปฏิบัติตามสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพอันเป็นหลักสูตรสำหรับทุกคน

3. คณะมนตรีอาจจัดเตรียมร่างอนุสัญญา เพื่อเสนอต่อสมัชชาเกี่ยวกับเรื่องทั้งหลายที่อยู่ในขอบอำนาจของคณะมนตรี

4. คณะมนตรีอาจเรียกประชุมระหว่างประเทศในเรื่องทั้งหลายที่อยู่ในขอบอำนาจของคณะมนตรีตามข้อบังคับที่สหประชาชาติกำหนดไว้

มาตรา 63

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมอาจเข้าทำความตกลงกับทบวงการตัวแทนใด ๆ ที่อ้างถึงในมาตรา 57 โดยวางข้อกำหนดสำหรับที่ทบวงการตัวแทนที่เกี่ยวข้องจักได้เข้ามาสู่ความสัมพันธ์กับสหประชาชาติ ความตกลงเช่นว่านั้นจักต้องได้รับความเห็นชอบของสมัชชา

2. คณะมนตรีอาจประสานกิจกรรมของทบวงการชำนัญพิเศษ โดยการปรึกษาหารือและการทำคำแนะนำต่อทบวงการตัวแทนเช่นว่านั้น และโดยการทำคำแนะนำต่อสมาชิกและต่อสมาชิกของสหประชาชาติ

มาตรา 64

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมอาจดำเนินการที่เหมาะสม เพื่อให้ได้รับรายงานโดยสม่ำเสมอจากทบวงการชำนัญพิเศษ คณะมนตรีอาจทำข้อตกลงกับสมาชิกของสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษเพื่อให้ได้รับรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการที่จะยังให้บังเกิดผลแก่คำแนะนำของตน และแก่คำแนะนำของสมาชิกในเรื่องที่อยู่ในขอบอำนาจของคณะมนตรี

2. คณะมนตรี อาจแจ้งข้อสังเกตของตนเกี่ยวกับรายงานเหล่านี้ต่อสมาชิก

มาตรา 65

คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมอาจจัดหาข้อสนเทศให้แก่คณะมนตรีความมั่นคง และจักช่วยเหลือคณะมนตรีความมั่นคงในเมื่อข้อร้อง

มาตรา 66

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมจักปฏิบัติหน้าที่ตกอยู่ในขอบอำนาจของตนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำแนะนำของสมาชิก

2. ด้วยความเห็นชอบของสมาชิก คณะมนตรีอาจปฏิบัติการตามคำร้องขอของสมาชิกสหประชาชาติและตามคำร้องขอของทบวงการชำนัญพิเศษ

3. คณะมนตรีจักปฏิบัติหน้าที่อื่น เช่นที่ระบุไว้ ณ ที่อื่นใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบันหรือเช่นที่สมาชิกยอมอบหมายให้

การลงคะแนนเสียง

มาตรา 67

1. สมาชิกแต่ละประเทศแห่งคณะมนตรีเศรษฐกิจ และการสังคมจักมีคะแนนเสียง 1 คะแนน

2. คำวินิจฉัยของคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม จักกระทำโดยเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง

วิธีดำเนินการประชุม

มาตรา 68

คณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคมจัดตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ ขึ้นในด้านเศรษฐกิจและการสังคม และสำหรับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและคณะกรรมการอื่นที่อาจพึงประสงค์สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตน

มาตรา 69

คณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคมจักเชิญสมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติให้เข้าร่วมโดยไม่มีคะแนนเสียง ในการพิจารณาของคณะกรรมการในเรื่องใด ๆ อันมีความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะต่อสมาชิกรับนั้น

มาตรา 70

คณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคมอาจทำข้อตกลงสำหรับผู้แทนของทบวงการชำนัญพิเศษที่จะเข้าร่วมโดยไม่มีคะแนนเสียง ในการพิจารณาของคณะกรรมการและในการพิจารณาของคณะกรรมการที่คณะกรรมการได้สถาปนาขึ้น และสำหรับผู้แทนของตนที่จะเข้าร่วมในการพิจารณาของทบวงการชำนัญพิเศษ

มาตรา 71

คณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคมอาจทำข้อตกลงที่เห็นสมควรเพื่อการศึกษาหารือกับองค์การที่มีไซ่ของรัฐบาล ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องอันอยู่ภายใต้ขอบอำนาจของตนเหล่านั้น ข้อตกลงเช่นนี้อาจทำกับองค์การระหว่างประเทศ และเมื่อเห็นเหมาะสมกับองค์การประจำชาติ ภายหลังจากที่ได้ทำการปรึกษาหารือกับสมาชิกของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องแล้ว

มาตรา 72

1. คณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคมจักรับเอาข้อบังคับวิธีดำเนินการประชุมของตนเองรวมทั้งวิธีคัดเลือกประธานของตนด้วย
2. คณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคมจักประชุมกันตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของตน ซึ่งจักรวมบทบัญญัติสำหรับเรียกประชุมตามคำร้องขอของสมาชิกส่วนข้างมากของคณะกรรมการไว้ด้วย

หมวดที่ 11

ปฏิญญาว่าด้วยดินแดนที่ยังมิได้ปกครองตนเอง

มาตรา 73

สมาชิกของสหประชาชาติซึ่งมีหรือเข้ารับเอาความรับผิดชอบในการปกครองดินแดนซึ่งประชาชนยังมิได้บรรลุถึงการปกครองตนเองโดยเต็มภาคภูมิ ย่อมรับรู้หลักการที่ว่าผลประโยชน์ของประชาชนผู้อาศัยในดินแดนเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่งยวดและรับเอาเป็นภาระมอบหมายอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งข้อผูกพันที่จะส่งเสริมสวัสดิการของประชาชนผู้อาศัยในดินแดนเหล่านี้อย่างสุดกำลัง ภายในระบบแห่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศที่ได้สถาปนาขึ้นโดยกฎบัตรฉบับปัจจุบันและเพื่อจุดหมายอันนี้

ก. จะให้ประกันด้วยความเคารพตามสมควรต่อวัฒนธรรมของประชาชนที่เกี่ยวข้องแก่ความก้าวหน้าทางการเมือง เศรษฐกิจ การสังคม และการศึกษา แก่การปฏิบัติอันเที่ยงธรรม และแก่ความคุ้มครองให้รอดพ้นจากการละเมิด

ข. จะพัฒนาปกครองตนเอง จะคำนึงตามสมควรถึงประโยชน์ทางการเมืองของประชาชน และจะช่วยเหลือประชาชนเหล่านี้ในการพัฒนาการสถาบันทางการเมืองอันอิสระให้ก้าวหน้าตามพฤติการณ์โดยเฉพาะของแต่ละดินแดน และของประชาชนและชั้นแห่งความรุดหน้าอันต่างกันของประชาชนเหล่านั้น

ค. จะส่งเสริมสันติภาพความมั่นคงระหว่างประเทศ

ง. จะส่งเสริมมาตรการแห่งพัฒนาการอันเป็นการเสริมสร้าง จะสนับสนุนการวิจัยและจะร่วมมือซึ่งกันและกัน และเมื่อใดและ ณ ที่ใดที่เห็นเหมาะสมกับทบวงการชำนัญพิเศษระหว่างประเทศ เพื่อให้บรรลุผลโดยแท้จริงซึ่งความมุ่งหมายทางการสังคม เศรษฐกิจและวิทยาศาสตร์ ดังกล่าวไว้ในมาตรานี้

จ. จะส่งข้อเสนอเทศทางสถิติและทางอื่น อันมีลักษณะเทคนิคเกี่ยวกับภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ การสังคม และการศึกษาในดินแดนซึ่งตนรับผิดชอบโดยลำดับ นอกเหนือไปจากดินแดนที่จะได้นำเอาหมวดที่ 12 และ 13 มาใช้บังคับ ให้แก่เลขาธิการโดยสม่ำเสมอเพื่อประโยชน์ในการสนเทศ ทั้งนี้ภายในบังคับแห่งข้อจำกัดเช่นที่ความมั่นคงและข้อพิจารณาทางรัฐธรรมนูญจะพึงต้องการ

มาตรา 74

สมาชิกของสหประชาชาติยอมตกลงด้วยว่า นโยบายของตนเกี่ยวกับดินแดนที่หวาดนี้ใช้บังคับอยู่ จะต้องยึดถือหลักการทั่วไปแห่งความเป็นเพื่อนบ้านที่ดีเป็นมูลฐานไม่น้อยไปกว่าที่เกี่ยวกับดินแดนอาณาเขตนครหลวงของตนเอง ทั้งนี้พึงคำนึงตามสมควรถึงผลประโยชน์และสวัสดิการของส่วนอื่นของโลกในเรื่องทางการสังคม เศรษฐกิจ และการพาณิชย์ด้วย

หมวดที่ 12

ระบบภาวะทรัสตีระหว่างประเทศ

มาตรา 75

สหประชาชาติจักสถาปนาขึ้นภายใต้อำนาจของตนซึ่งระบบภาวะทรัสตีระหว่างประเทศสำหรับการปกครองและการควบคุมดูแลดินแดนเช่นที่อาจจะนำเข้ามาอยู่ภายใต้ระบบนี้โดยความตกลงเป็นราย ๆ ไปในภายหลัง ดินแดนเหล่านั้นนับแต่บัดนี้ไปจะเรียกว่าดินแดนทรัสตี

มาตรา 76

วัตถุประสงค์มูลฐานของระบบภาวะทรัสตีความมุ่งหมายของสหประชาชาติที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 1 แห่งกฎบัตรฉบับปัจจุบัน คือ

ก. ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ข. ส่งเสริมความรุดหน้าทางการเมือง เศรษฐกิจ การสังคม และการศึกษาของประชาชน ผู้อาศัยอยู่ในดินแดนทรัสตีเหล่านั้น และส่งเสริมพัฒนาการอันก้าวไปสู่การปกครองตนเองหรือเอกราชตามความเหมาะสมแห่งพฤติการณ์ โดยเฉพาะของแต่ละดินแดนและของประชาชน และความปรารถนาอันแสดงออกโดยอิสระของประชาชนที่เกี่ยวข้อง และตามข้อกำหนดของความตกลงภาวะทรัสตีแต่ละรายจะวางไว้

ค. สนับสนุนความเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และอิสรภาพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุกคน โดยปราศจากความแตกต่างในทางเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา และสนับสนุนการรับรู้ในการพึงพาอาศัยซึ่งกันและกันของประชาชนของโลก และ

ง. ให้ประกันการปฏิบัติอันเท่าเทียมกัน ในเรื่องทางการสังคม เศรษฐกิจ และการพาณิชย์ สำหรับสมาชิกทั้งปวงแห่งสหประชาชาติ และชนชาติของสมาชิกเหล่านั้น

และทั้งการปฏิบัติอันเท่าเทียมกันสำหรับชาติแห่งประเทศสมาชิกในการอำนวยความสะดวก
ยุติธรรม ทั้งนี้โดยมิให้เสื่อมเสียแก่การบรรลุถึงวัตถุประสงค์ข้างต้น และภายใต้บังคับแห่ง
บทบัญญัติมาตรา 80

มาตรา 77

1. ระบบภาวะทรัสตี จักนำมาใช้บังคับแก่ดินแดนในประเภทดังต่อไปนี้เช่นที่
จะอาจนำมาไว้ภายใต้ระบบนี้ได้ โดยวิธีทางแห่งความตกลงภาวะทรัสตี

ก. ดินแดนซึ่งอยู่ใต้อาณัติ

ข. ดินแดนซึ่งอาจแยกมาจากรัฐศัตรู โดยผลแห่งสงครามโลกครั้งที่สอง และ

ค. ดินแดนซึ่งรัฐที่รับผิดชอบในการปกครอง ได้นำเข้ามาอยู่ภายใต้ระบบนี้
โดยสมัครใจ

2. เป็นเรื่องที่จะทำความตกลงกันภายหลังว่าจะให้นำดินแดนใดในประเภท
ที่กล่าวข้างต้นมาอยู่ภายใต้ระบบภาวะทรัสตี และโดยมิข้อกำหนดอย่างไรบ้าง

มาตรา 78

ระบบภาวะทรัสตี จักไม่นำมาใช้บังคับแก่ดินแดนที่ได้เป็นสมาชิกของสห-
ประชาชาติแล้ว ซึ่งสัมพันธ์ภาพระหว่างกันจะต้องยึดความเคารพต่อหลักการแห่งความ
เสมอภาคในอธิปไตยเป็นมูลฐาน

มาตรา 79

ข้อกำหนดแห่งภาวะทรัสตีสำหรับแต่ละดินแดน อันจะนำมาอยู่ภายใต้ระบบ
ภาวะทรัสตี รวมทั้งข้อเปลี่ยนแปลงหรือข้อแก้ไขใด ๆ จักต้องได้รับความตกลงโดยรัฐ
ที่เกี่ยวข้องโดยตรง รวมทั้งประเทศที่ใช้อำนาจอาณัติในกรณีที่เป็นดินแดนภายใต้อาณัติ
อันสมาชิกสหประชาชาติได้รับมอบหมาย และจักต้องได้รับความเห็นชอบตามที่บัญญัติ
ไว้ในมาตรา 83 และ 85

มาตรา 80

1. นอกจากที่จะได้ตกลงไว้ในความตกลงภาวะทรัสตีเป็นราย ๆ ไป ซึ่งทำตาม
มาตรา 77, 79 และ 81 นำเอาดินแดนมาอยู่ภายใต้ระบบภาวะทรัสตี และจนกระทั่งความ
ตกลงเช่นว่านั้นได้ลงนามกันแล้ว ไม่มีข้อความในหมวดนี้จักแปลความในหรือโดยตัวเอง

เป็นการเปลี่ยนแปลงในลักษณะใด ๆ ซึ่งสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของรัฐหรือประชาชนใด ๆ หรือแห่งข้อกำหนดในพิธีสารระหว่างประเทศที่มีอยู่ซึ่งสมาชิกสหประชาชาติอาจเป็นภาคีโดยลำดับ

2. วรรค 1 แห่งมาตรานี้จักต้องไม่ตีความไปในทางที่ถือเป็นมูลเหตุสำหรับการหวังเหนี่ยวให้ช้าหรือการผัดผ่อนการเจรจาและการลงนามความตกลง เพื่อนำดินแดนในอาณัติหรือดินแดนอื่นมาไว้ภายใต้ระบบภาวะทรัสตีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 77

มาตรา 81

ความตกลงภาวะทรัสตีในแต่ละกรณีจักรวมไว้ซึ่งข้อกำหนดตามที่ดินแดนทรัสตีจะถูกปกครองและจักกำหนดตัวผู้ทรงอำนาจซึ่งจะทำการปกครองดินแดนทรัสตี ผู้ทรงอำนาจเช่นว่านี้ซึ่งแต่ต่อไปจะเรียกว่า ผู้ใช้อำนาจปกครองอาจเป็นรัฐเดียวหรือมากกว่านั้น หรือองค์การสหประชาชาติเองก็ได้

มาตรา 82

ในความตกลงภาวะทรัสตีรายหนึ่งรายใด อาจมีการกำหนดเขตยุทธศาสตร์เขตหนึ่งหรือหลายเขตซึ่งอาจรวมดินแดนทรัสตีแต่บางส่วนหรือทั้งหมดที่ทำให้ความตกลงบังคับให้อยู่โดยมิให้เสื่อมเสียแก่ความตกลงพิเศษฉบับใดฉบับหนึ่ง หรือหลายฉบับที่ทำไว้ตามมาตรา 43

มาตรา 83

1. หน้าที่ที่พึงของสหประชาชาติเกี่ยวกับเขตยุทธศาสตร์ รวมทั้งการให้ความเห็นชอบในกำหนดของความตกลงภาวะทรัสตีและของข้อเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขจักกระทำโดยคณะกรรมการความมั่นคง

2. วัตถุประสงค์มูลฐานที่กล่าวไว้ในมาตรา 76 จักนำมาใช้บังคับได้แก่ประชาชนของเขตยุทธศาสตร์แต่ละเขต

3. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของความตกลงภาวะทรัสตี และโดยมิให้เสื่อมเสียแก่ข้อพิจารณาทางความมั่นคง คณะมนตรีความมั่นคงจักถือเอาประโยชน์แห่งความช่วยเหลือของคณะมนตรีภาวะทรัสตีเพื่อปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ของสหประชาชาติ ภายใต้ระบบทรัสตีเกี่ยวกับเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ การสังคม และการศึกษาในเขตยุทธศาสตร์เหล่านี้

มาตรา 84

เป็นหน้าที่ของผู้ใช้อำนาจปกครองที่จะให้ประกันว่า ดินแดนทรัสต์จักมีส่วนในการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ เพื่อจุดหมายอันนี้ ผู้ใช้อำนาจปกครองอาจใช้ประโยชน์ของกองทหารอาสาสมัคร ความสะดวกและความช่วยเหลือจากดินแดนทรัสต์ในการปฏิบัติตามข้อผูกพันต่อคณะมนตรีความมั่นคง ซึ่งผู้ใช้อำนาจปกครองเข้ารับเอา เกี่ยวกับการนี้ตลอดทั้งการป้องกันทางท้องถิ่นและการธำรงไว้ซึ่งกฎหมาย และระเบียบภายในดินแดนทรัสต์

2. คณะมนตรีภาวะทรัสต์ซึ่งดำเนินการภายใต้อำนาจของสมัชชาจักช่วยเหลือสมัชชาในการปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้

มาตรา 85

1. หน้าที่ของสหประชาชาติเกี่ยวกับความตกลงภาวะทรัสต์ สำหรับเขตทั้งปวงที่มีได้กำหนดให้เป็นเขตยุทธศาสตร์ รวมทั้งการให้ความเห็นชอบในข้อกำหนดของความตกลง ภาวะทรัสต์และของข้อเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขจักกระทำโดยสมัชชา

หมวดที่ 13

คณะมนตรีภาวะทรัสต์

องค์ประกอบ

มาตรา 86

1. คณะมนตรีภาวะทรัสต์จักประกอบด้วยสมาชิกของสหประชาชาติดังต่อไปนี้
 - ก. สมาชิกที่ปกครองดินแดนทรัสต์
 - ข. สมาชิกที่ได้ระบุนามไว้ในมาตรา 23 ซึ่งมิได้ปกครองดินแดนทรัสต์ และ
 - ค. สมาชิกอื่น ๆ ซึ่งสมัชชาได้เลือกตั้งขึ้น มีกำหนดเวลา 3 ปีเท่าจำนวนที่จำเป็นเพื่อให้ประกันว่า จำนวนรวมของสมาชิกแห่งคณะมนตรีภาวะทรัสต์จะแบ่งออกได้เท่ากันกับระหว่างสมาชิกของสหประชาชาติ ที่ปกครองดินแดนทรัสต์และที่ไม่ได้ปกครอง
2. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีภาวะทรัสต์ จักกำหนดบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นพิเศษเฉพาะคนหนึ่งเป็นผู้แทนในคณะมนตรี

หน้าที่และอำนาจ

มาตรา 87

ในการปฏิบัติตามหน้าที่ สมาชิกและคณะกรรมการภาวะทรัสตีภายใต้อำนาจของสมาชิกอาจจะ

- ก. พิจารณารายงานซึ่งผู้ใช้อำนาจปกครองเสนอมา
- ข. รับคำร้องทุกข์ และตรวจสอบคำร้องเหล่านั้น โดยปรึกษาหารือกับผู้ใช้อำนาจปกครอง
- ค. จัดให้มีการเยี่ยมชมเป็นครั้งคราวแก่ดินแดนทรัสตี โดยลำดับตามกำหนดเวลาที่จะได้ตกลงกับเจ้าหน้าที่ ผู้ใช้อำนาจปกครอง และ
- ง. ดำเนินการเหล่านี้ และอื่น ๆ โดยสอดคล้องกับข้อกำหนดแห่งความตกลงภาวะทรัสตี

มาตรา 88

คณะกรรมการภาวะทรัสตี จัดวางรูปข้อถามเกี่ยวกับความรุดหน้าในทางการเมือง เศรษฐกิจ การสังคม และการศึกษาของประชาชนผู้อาศัยในแต่ละดินแดนทรัสตี และผู้ใช้อำนาจปกครองสำหรับแต่ละดินแดน ทรัสตีภายในขอบอำนาจของสมาชิก จัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อสมาชิกโดยอาศัยมาตรฐานแห่งข้อถามเช่นว่านั้น

การลงคะแนนเสียง

มาตรา 89

1. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะกรรมการภาวะทรัสตี จัดมีคะแนนเสียง 1 คะแนน
2. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการภาวะทรัสตีจัดกระทำโดยเสียงข้างมากของสมาชิกที่ประชุมและลงคะแนนเสียง

วิธีดำเนินการประชุม

มาตรา 90

1. คณะมนตรีภาวะทรัสตีจัดรับเอาข้อบังคับระเบียบการประชุมของตนเอง รวมทั้งวิธีคัดเลือกประธานของตนด้วย
2. คณะมนตรีภาวะทรัสตีจัดประชุมกันตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของตน ซึ่งจัดรวมบทบัญญัติสำหรับเรียกประชุมตามคำร้องของสมาชิกส่วนมากด้วย

มาตรา 91

เมื่อเห็นเหมาะสม คณะมนตรีภาวะทรัสตีจักถือเอาประโยชน์แห่งความช่วยเหลือของคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม และของทบวงการชำนัญพิเศษเกี่ยวกับเรื่องซึ่งคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม และทบวงการชำนัญพิเศษเหล่านี้เกี่ยวข้องอยู่โดยลำดับ

หมวดที่ 14

ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ

มาตรา 92

ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศจักเป็นองค์กรทางตุลาการอันสำคัญของสหประชาชาติ ศาลจักดำเนินหน้าที่ตามธรรมนูญผนวกท้าย ซึ่งยึดถือธรรมนูญของศาลประจำยุติธรรมระหว่างประเทศเป็นมูลฐาน และซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งส่วนเดียวกับกฎบัตรฉบับปัจจุบัน

มาตรา 93

1. สมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ โดยพฤตินัยเป็นภาคีแห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ
2. รัฐซึ่งมิใช่สมาชิกของสหประชาชาติ อาจเป็นภาคีแห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศได้ โดยเงื่อนไขซึ่งสมัชชาจะได้กำหนดเป็นราย ๆ ไปตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง

มาตรา 94

1. สมาชิกแต่ละประเทศของสหประชาชาติรับที่จะอนุวัติตามคำวินิจฉัยของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศในคดีใด ๆ ที่ตนตกเป็นฝ่าย
2. ถ้าผู้เป็นฝ่ายในคดีฝ่ายใดไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพันซึ่งตกอยู่แก่ตนตามคำพิพากษาของศาล ผู้เป็นฝ่ายอีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องเรียนไปยังคณะมนตรีความมั่นคง ซึ่งถ้าเห็นจำเป็นก็อาจทำคำแนะนำหรือวินิจฉัยมาตรการที่จะดำเนินเพื่อยังผลให้เกิดแก่คำพิพากษานั้น

มาตรา 95

ไม่มีข้อตกลงใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบันจักหวงห้ามสมาชิกแห่งสหประชาชาติให้มอบหมายการแก้ไขข้อขัดแย้งของตนต่อศาลอื่นโดยอาศัยอำนาจแห่งความตกลงที่ได้มีอยู่แล้วหรือที่อาจจะลงนามกันในอนาคต

มาตรา 96

1. สมาชิกหรือคณะกรรมการความมั่นคงอาจร้องขอต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ ให้ความเห็นแนะนำในปัญหากฎหมายใด ๆ

2. องค์การอื่นของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษ ซึ่งอาจได้รับอำนาจ จากสมาชิกในเวลาใด ๆ ก็อาจร้องขอความเห็นแนะนำของศาลเกี่ยวกับปัญหากฎหมาย อันเกิดขึ้นภายในกรอบแห่งกิจกรรมของตน

หมวดที่ 15

สำนักเลขาธิการ

มาตรา 97

สำนักเลขาธิการจักประกอบด้วยเลขาธิการคนหนึ่ง และพนักงานเท่าที่องค์การ อาจต้องการ เลขาธิการจักได้รับการแต่งตั้งโดยสมาชิกตามคำแนะนำของคณะกรรมการ ความมั่นคง เลขาธิการจักเป็นเจ้าหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารขององค์การ

มาตรา 98

เลขาธิการจักปฏิบัติหน้าที่นั้นในการประชุมทั้งปวงของสมาชิก ของคณะกรรมการความมั่นคง ของคณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคม และของคณะกรรมการ ภาวะทรัสตี และจักกระทำหน้าที่อย่างอื่นเช่นที่องค์การเหล่านี้จะพึงมอบหมายให้ เลขาธิการ จักทำรายงานประจำปีเสนอต่อสมาชิกเกี่ยวกับงานขององค์การ

มาตรา 99

เลขาธิการอาจนำเรื่องใด ๆ ซึ่งตามความเห็นของตนอาจคุกคามการดำรงไว้ซึ่ง สันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ มาเสนอให้คณะกรรมการความมั่นคงทราบ

มาตรา 100

1. ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เลขาธิการและพนักงานจักไม่แสวงหาหรือรับ คำสั่งจากรัฐบาลใด ๆ หรือจากเจ้าหน้าที่อื่นใดภายนอกองค์การ บุคคลเหล่านี้จักเว้นจาก การดำเนินการใด ๆ ซึ่งอาจมีผลสะท้อนถึงฐานะของตนในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ระหว่างประเทศ ซึ่งรับผิดชอบต่อองค์การเท่านั้น

2. สมาชิกแต่ละประเทศของสหประชาชาติ รับที่จะเคารพต่อลักษณะระหว่างประเทศ โดยเฉพาะของความรับผิดชอบของเลขานุการและพนักงานและจะไม่แสวงใช้อิทธิพลต่อบุคคลเหล่านั้นในการปฏิบัติหน้าที่ของเขา

มาตรา 101

1. พนักงานจักได้รับการแต่งตั้ง โดยเลขานุการตามระเบียบที่สมัชชาได้สถาปนาขึ้น
2. พนักงานที่เหมาะสมจักได้รับมอบหมายให้ไปประจำอยู่เป็นการถาวรในคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม ในคณะมนตรีภาวะทรัสตี และองค์การอื่นของสหประชาชาติตามที่พึงประสงค์ พนักงานเหล่านี้จักถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนักเลขานุการ
3. ข้อพิจารณาอันสำคัญยิ่งยวดในการจ้างพนักงาน และในการกำหนดเงื่อนไขแห่งบริการ ได้แก่ความจำเป็นที่จะต้องให้ได้มาซึ่งมาตรฐานอันสูงสุดแห่งสมรรถภาพ ความสามารถ ความซื่อสัตย์มั่นคง ความสำคัญในการจัดหาพนักงานโดยยึดมาตรฐานทางภูมิศาสตร์ให้กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ จักต้องเป็นที่พึงคำนึงถึงตามสมควร

หมวดที่ 16

บทเบ็ดเตล็ด

มาตรา 102

1. สนธิสัญญาทุกฉบับและความตกลงระหว่างประเทศทุกฉบับ ซึ่งสมาชิกใด ๆ แห่งสหประชาชาติได้เข้าเป็นภาคีภายหลังที่กฎบัตรฉบับปัจจุบันได้ใช้บังคับ จักต้องจดทะเบียนไว้กับสำนักเลขานุการโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ และจักได้จัดพิมพ์ขึ้นโดยสำนักงานนี้
2. ภาคีแห่งสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเช่นว่าใด ๆ ซึ่งมีได้จดทะเบียนไว้ตามบทบัญญัติในวรรคหนึ่งแห่งมาตรานี้ไม่อาจเอาสนธิสัญญา หรือความตกลงนั้น ๆ ขึ้นกล่าวอ้างต่อองค์กรใด ๆ ของสหประชาชาติ

มาตรา 103

ในกรณีแห่งการขัดแย้งระหว่างข้อผูกพันของสมาชิกสหประชาชาติตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน และตามข้อผูกพันตามความตกลงระหว่างประเทศอื่นใด ข้อผูกพันตามกฎหมายฉบับปัจจุบันจักต้องใช้บังคับ

มาตรา 104

องค์การจักได้รับประโยชน์ในความสามารถตามกฎหมาย ในดินแดนของสมาชิกแต่ละประเทศขององค์การเท่าที่จำเป็นเพื่อการบริหารหน้าที่และการยังให้บรรลุผลสำเร็จในความมุ่งหมายขององค์การ

มาตรา 105

1. องค์การจักได้รับประโยชน์ในเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในดินแดนของสมาชิกแต่ละประเทศขององค์การเท่าที่จำเป็นเพื่อยังให้บรรลุผลสำเร็จในความมุ่งหมายขององค์การ
2. ผู้แทนของสมาชิกแห่งสหประชาชาติ และเจ้าหน้าที่ขององค์การจักได้รับประโยชน์ในเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในการทำงานเดียวกัน เท่าที่จำเป็นสำหรับการบริหารหน้าที่เกี่ยวกับองค์การโดยอิสระ
3. สมาชิกอาจทำคำแนะนำเพื่อกำหนดรายละเอียดในการนำเอาวรรค 1 และ 2 ของมาตรานี้มาใช้บังคับ หรืออาจเสนออนุสัญญาต่อสมาชิกของสหประชาชาติเพื่อความมุ่งหมายนี้

หมวดที่ 17

ข้อตกลงเฉพาะกาลเกี่ยวกับความมั่นคง

มาตรา 106

ในระหว่างที่ยังมิได้ใช้บังคับความตกลงพิเศษดังที่อ้างถึงในมาตรา 43 ซึ่งตามความเห็นของคณะมนตรีความมั่นคง จะช่วยให้ตนได้เริ่มบริหารตามความรับผิดชอบของตนในมาตรา 42 ภาคีแห่งปฏิญญา 4 ประชาชาติซึ่งได้ลงนามกัน ณ กรุงมอสโก ในวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ.2486 (ค.ศ.1943) และฝรั่งเศสจะปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน และเมื่อโอกาสเรียกร้องกับสมาชิกอื่นของสหประชาชาติตามบทบัญญัติแห่งวรรค 5 ของปฏิญญานั้น โดยมุ่งที่จะดำเนินการร่วมกันในนามขององค์การ เช่นที่อาจจำเป็นเพื่อความมุ่งหมายที่จะธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

มาตรา 107

ไม่มีข้อความใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบันจักทำให้ไม่สมบูรณ์หรือลบล้าง การ

ดำเนินการในความเกี่ยวพันกับรัฐใด ๆ ซึ่งในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้เป็นศัตรูของรัฐใด ๆ ที่ลงนามในกฎบัตรฉบับปัจจุบันซึ่งรัฐบาลที่รับผิดชอบสำหรับการดำเนินการเช่นว่านั้นได้กระทำไปหรือได้ให้อำนาจกระทำไปโดยผลแห่งสงครามนั้น

หมวดที่ 18

การแก้ไข

มาตรา 108

การแก้ไขกฎบัตรฉบับปัจจุบัน จะมีผลใช้บังคับสำหรับสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติก็ต่อเมื่อการแก้ไขนั้นได้รับคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิกแห่งสมัชชาลงมติให้ และได้รับสัตยาบันตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญจาก 2 ใน 3 ของสมาชิกสหประชาชาติ รวมทั้งสมาชิกประจำทั้งปวงของคณะมนตรีความมั่นคงด้วย

มาตรา 109

1. การประชุมทั่วไปของสมาชิกแห่งสหประชาชาติ เพื่อความมุ่งหมายที่จะพิจารณาแก้ไขกฎบัตรฉบับปัจจุบัน อาจจัดให้มีขึ้น ณ เวลาและสถานที่ซึ่งจะกำหนดโดยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิกแห่งสมัชชาและโดยคะแนนเสียงของสมาชิกใด ๆ ของคณะมนตรีความมั่นคง 9 ประเทศ แต่ละสมาชิกของสหประชาชาติจักมีคะแนนเสียง 1 คะแนนในการประชุมนี้

2. การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในกฎบัตรฉบับปัจจุบันซึ่งได้รับคำแนะนำโดยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของที่ประชุมจักมีผลเมื่อได้รับสัตยาบันตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญจาก 2 ใน 3 ของสมาชิกแห่งสหประชาชาติ รวมทั้งสมาชิกประจำทั้งปวงของคณะมนตรีความมั่นคงแล้ว

3. ถ้าการประชุมเช่นว่ายังมีได้จัดให้มีขึ้นก่อนสมัยประชุมประจำปีครั้งที่ 10 ของสมัชชา นับแต่กฎบัตรฉบับปัจจุบันได้มีผลใช้บังคับแล้ว ข้อเสนอที่จะให้เรียกประชุมเช่นว่าจักต้องนำชำระเบี้ยบวาระของสมัยประชุมนั้นของสมัชชา และการประชุมจักจัดให้มีขึ้นหากได้วันฉดัยเช่นนั้นโดยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกแห่งสมัชชา และโดยคะแนนเสียงของสมาชิกใด ๆ ของคณะมนตรีความมั่นคง 9 ประเทศ

หมวดที่ 19

การสัตยาบันและการลงนาม

มาตรา 110

1. กฎบัตรฉบับปัจจุบันจักต้องได้รับสัตยาบัน โดยรัฐที่ลงนามตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญของประเทศของตน
2. สัตยาบันจักมอบไว้กับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งจักแจ้งให้รัฐที่ลงนามทั้งปวงตลอดจนเลขาธิการขององค์การเมื่อได้รับการแต่งตั้งแล้ว ให้ทราบถึงการมอบแต่ละครั้ง
3. กฎบัตรฉบับปัจจุบันจักมีผลใช้บังคับเมื่อสาธารณรัฐจีน ฝรั่งเศส สหภาพแห่งสาธารณรัฐโซเวียตโซเชี่ยลลิสต์ สหราชอาณาจักรแห่งบริเตนใหญ่ และไอร์แลนด์เหนือและสหรัฐอเมริกา และจำนวนข้างมากแห่งรัฐอื่น ๆ ที่ลงนามได้มอบสัตยาบันแล้ว พิธีสารแห่งสัตยาบันที่ได้มอบไว้นั้นจักจัดทำขึ้นโดยรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกาซึ่งจักได้ส่งสำเนาพิธีสารนั้นไปยังรัฐที่ลงนามทั้งปวง
4. รัฐที่ลงนามในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน และให้สัตยาบันภายหลังที่กฎบัตรมีผลใช้บังคับแล้ว จักเป็นสมาชิกดั้งเดิมของสหประชาชาติในวันที่มอบสัตยาบันของตน

มาตรา 111

กฎบัตรฉบับปัจจุบันซึ่งด้วยบทภาษาจีน ฝรั่งเศส รัสเซีย อังกฤษ และสเปน ได้รับนับถือเป็นต้นฉบับแท้จริงโดยเท่าเทียมกัน จักได้มอบไว้ในบรรณสารของรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา รัฐบาลนั้นจักได้ส่งสำเนาซึ่งรับรองโดยชอบแล้วไปยังรัฐบาลแห่งรัฐที่ลงนามอื่น ๆ

เพื่อเป็นหลักฐานในการนี้ ผู้แทนของรัฐบาลทั้งหลายแห่งสหประชาชาติได้ลงนามไว้ในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน ทำขึ้น ณ นครซานฟรานซิสโก เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ.2488 (ค.ศ.1945)